85816

பார்வதி இடப்பாகம்பெற்ற

மகிடாசுரசம்மார

நாடகம்.

U-,892 N54.
N35

85816

பார்வதி இடபாகம் பெற்ற

மஹிடாசுர

சம்ஹார நாடகம்

[illegible]

[illegible]

அ. முத்துவடிவேல் முதலியாரால்

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[illegible]

[ரிஜிஸ்டர்டு] 1936 [illegible]

உ

கடவுள் துணை

பார்வதி இடபாகம்பெற்ற

மகிடாசூரசம்மார

நாடகம்

இது

கூடலூர்தாலுக்கா

செம்மங்குப்பம் சான்றோர்குலம்

ரா. சுப்பராய நாடார் குமாரர்

S. ஷண்முகம் உபாத்தியாயரால்

இயற்றப்பட்டது.

A. முத்துவடிவேல் முதலியாரால்

சென்னை

பூமகள்விலாச அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

ரிஜிஸ்டர் காபிரைட்] 1935 [விலை அணா 6

செப்பனிடுவதற்காக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட
ஜனவரி மாதம் 1990 வருடம்
செப்பனிட்டு முடித்த
ஜனவரி மாதம் 1990 வருடம்
ஆராய்ச்சி உதவியாளர் கையொப்பம்

3- APR [illegible]

ரிஜிஸ்டர் அறிவிப்பு

இதனால் சகலமான அச்சுக்கூடத்திபர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தெரியப்படுத்துவது யாதெனில்:- ம-ள-ள-ஸ்ரீ, கூடலூர் தாலுக்கா செம்மங்குப்பம் சான்றோர்குலம் S. சண்முகம் உபாத்தியாயர் அவர்களால் இயற்றிய "பார்வதி இடபாகம்பெற்ற மகிடாசுர சம்மார நாடகம்" ஆகிய இப்புத்தகத்தை ஷெயாரிடம் சகல சுதந்தரமும்பெற்று அடியிற்கண்ட என்னால் அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தியுள்ளேன். இப்புத்தகத்தை மகாகனம்பொருந்திய கவர்ன்மெண்டார் அவர்கள் சட்டப்படி காபிரைட் செய்திருக்கின்றேன். ஆகையால் இப்புத்தகத்தை என் உத்தரவின்றி யாரும் அச்சிடக்கூடாது.

இப்படிக்கு,

A. முத்துவடிவேல் முதலியார்

24, தாண்டவராயப்பிள்ளை தெரு, சென்னை.

சாற்றுக்கவி

கூடலூர் தாலுக்கா செம்மங்குப்பம் தமிழ் வித்வான்

மு. கோபால்சாமி நாடார் அவர்கள் இயற்றியது.

நேரிசை யாசிரியப்பா

கடல்புடை சூழுங் கார்பொழி நனந்தலை
பாரகப் பகுப்பாம் பற்பல வற்றுள்
சீர்பெருஞ் செந்தமிழ் சிவணிய தொண்டை
நாட்டின் தென்பால் தனிசிறந் தொளிருங்
கானலந் தண்டுறை கழிசூழ் காவும்
மீனினந் திரிதரு மேதகு வாவியுஞ்
சாலியுஞ் சோலையுஞ் செந்நெல் வயல்சூழ்
சீர்சால் செம்மங் குப்பம் வாழுஞ்
சான்றவர் குலத்துத் தானிய வைப்பெனத்
தோன்றிய சண்முக நாடன் பாடிய
மகிடனைச் செற்றுகொள் மாரியின் நாடகம்
புகழுடன் நிலவ வேண்டி
அகமகிழ்ந் தேற்ப ரவனி யோரே.

உ

கடவுள் துணை

பார்வதி இடபாகம்பெற்ற மகிடாசூரசம்மார நாடகம்

3 APR 1935

விநாயகர் காப்பு

சீர்நிறைந்த வெள்ளியம்பலந் தன்னில்
சிறந்தோங்கும் சிவபெருமான் திருவிழியை
ஏர்நிறைந்த உமையவளும் பரிசோதிக்க
இருகரத்தால் மூடியே சாபம்பெற்ற
பேர்நிறைந்த சரிதைதனை நாடகமாய்
பூவுலகில்யான்பாடி யுளமகிழ
பார்நிறைந்த குஞ்சரவன் திருவடியை
பத்தியுடன் யான்தொழுது வணங்கினேனே.

கலைமகள் துதி

அத்தியையுரித்தணிந்த ஆண்டவன் திருவிழியை
சத்தியும்கரத்தால்மூடி சாபத்தைபெற்றுஇட
பத்தியாயிடபாகம்பெற்ற பரிவுள்ளசரிதைபாட
நித்தியக்கல்யாணி நின்றுள்போற்றினேனே.

திருமால் துதி

ஆலத்தையள்ளியுண்ட ஆதிசிவபெருமான்தன்
சீலமாய்திருமுகத்தை சத்தியும்தான்மறைத்து
சாலவேசாபம்பெற்ற சரிதையையான்பாட
மூலமென்றழைத்ததிரு மாலின்றாள்போற்றினேனே.

பரமசிவம் துதி

அப்புமாமதியணிந்த ஆதியும்சோதியான
முப்புரமெரித்தவனை மூலமாயோங்கும்நீதா
கற்புள்ளபார்வதிக்குக் கதிக்கஇடபாகந்தந்த
அப்புள்ளசரிதைபாட திருவடிபோற்றினேனே.

தேவேந்திரன் வருகிற கவி

அவனிமுதலுலகுக்கெல்லாம் அதிபனாய்விளங்குந்திரன்
நவரத்தினமிழைத்த கல்விதார்மகுடம்பூண்டு
கவசகுண்டலங் காதினில்தகதகென்ன
தவமுனிதேவர்சூழ தேவேந்திரன்வருகின்றானே.

தேவேந்திரன் தரு

எத்திசைதேவரெல்லாம் — சுத்திவணங்குந்திரன்
இந்திரன்கொலுவதாகினான் பொன்னுலோகத்தையாளும்
இந்திரன்கொலுவதாகினான்
அத்தியையுரித்தணிந்த — ஆண்டவன்பாதம்தன்னை

சரணம் அந்தமாய்தினம் — சிந்தையில்துதி
சுத்திரதிரன் — பொன்னுலோகபதி — எத்

சென்னில்மணிமகுடம் — உன்னிதபணிஜொலிக்க
கன்னிடனமாதர் — காரிழையார்களிக்க

சரணம் கவசகுண்டலங் — காதினில்மின்ன
காமதில்செங்கோல் — பளபளவென்ன — எத்

விண்ணோர்பூமாரிபெய்ய — விருதுகொடிபறக்க
வித்தையுள்ளமேனகை — மாதர்மிகநடிக்க

சரணம் வீணைகின்னரி — தாளமுரசுடன்
வாத்தியம்பல — சேர்த்தியாய்முழங்கிட — எத்

கல்விதார்மந்திரிமார் — நீதிகூறரைத்திட
சுற்றவமுனிவர்கள் — ஆசீர்வதித்திட

சரணம் கலவிரும் — வச்சிராயுதிரன்
கலைமுகஇந்தி — ராணிபின்மாரன் — எத்

தேவேந்திரன் கவி

வந்தடிபணிந்துநின்ற மந்திரிமாரேகேளீர்
அந்தமாய்பொன்னுலோகம் ஆண்டுமேவருவதாலே
சுந்திரமுனிவர்தேவர் சீர்பெருஞ்சபையைநாடி
விந்தையாய்வந்ததாலே மனமதுநம்மகிழ்கொண்டேன்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் மந்திரிமார்களே எங்கள் திருவடியைப் பணிந்த படியால் சுகமாக வாழ்ந்திருப்பீர் மந்திரிமாரே.

தேசவிசாரணை தரு

மாதமும்மாரி — மழைகளும்பொழிந்து
மானிலஞ்சுகந்தானே — மந்திரி
பூதலம்சுகந்தானே
தேவாலயபூசை — தினந்தினம்தவறாமல்
சரிவாநடக்கின்றதா — மந்திரி
நெறியாய்நடக்கின்றதா
கற்புதவறாமல் — கன்னியர்யாவரும்
கணவனைதொழுகின்றாரா — மந்திரி
குணமுடன்தொழுகின்றாரா — மாத

தேவேந்திரன் கவி

அருமையான்மந்திரிமாரே ஆலயபூசையாவும்
பெருமையாய்நடப்பதாலே புரவலன்மகிழ்கொண்டேன்
திருமையாம்முனிவர்தேவர் உத்தமர்சூழ்சபையில்
கருதிகள்தன்னைப்பேசி சுகமுடன்வீற்றிருப்போம்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் மந்திரிமார்களே பூலோகத்திலுள்ள சிவாலயம் விஷ்ணுவாலயம் யாவும் பூசை சரிவர நடப்பதால் சந்தோஷங் கொண்டேன் கொலுவாக வீற்றிருப்போம் மந்திரிமாரே.

பொது வசனம்

அகோகேளப்படி என்றால் தேவேந்திரன் கொலுவாக வீற்றிருக்க நிலகிரியில் வாசமாகிய மகிடாசுரன் கொலுவாக வருகிற விதங் காண்க.

மகிடாசூரன் வருகிற கவி

அண்டர்முனிதேவரெல்லாம் திகைத்துவாட
அழியாதவரமதை பெற்றதீரன்
திண்டோள்மணிமுடி யலங்கரித்து
திருமுகத்தில்வெண்ணீறும் பிரகாசிக்க
தண்டுகெதைவாள்சூலம் காத்தில்தாங்கி
தக்கதோர்மந்திரி மார்கள்சூழ
மண்டலமும்விண்டலமுங் கிடுகிடென்ன
மகிடாசூரனிதோ வருகின்றானே.

மகிடாசூரன் தரு

அகிலங்கிடுகிடென்ன — திகைத்துஅமரர்வாட
மகிடாசூரன்வந்தேன் திடமுள்ளதீரன்கெடிபெருஞ்சூரன்
மகிடாசூரன் வந்தேன்

திகழும்மணிமகுடம் — சென்னில்தகதகென்ன
சுருள் தீரரும்சூரரும் — வீரரும்சூழ
காரிழைதேவி — கன்னியர்தாழ — அகி

காரிடிபோல்முரசு — பேரிகைமுழங்கிட
காத்தில்தனுவும்ஏந்தியே — கெம்பீரதீரன் சம்பிரமதாக
காத்தில் தனுவும்ஏந்தியே

ஆரவாரமாய்சூர — அரக்கரும்நெருங்கிட
சுருள் அந்தமாய்கவரி — அரிவையர்வீச
மந்திரிமார்களும் — விந்தையாய்ப்பேச — அந்

மேருகிரியையொத்த — மிருந்தபுஜங்கள்ரெண்டும்
மின்னும்பணிஜொலிக்கவே — கெம்பீரதீரன்சம்பிரமதாக
மின்னும் பணிஜொலிக்கவே

தீரன்கிரும்பன்மந்திரி — நீதிகள்தானுரைக்க
சுருள் திக்குபாலர்கள் — கண்டுமேவாட
மிக்கவேமன்னர் — பயந்துமேயோட — அந்

சுந்திரகட்டாரிகட்டி — கனத்தபிண்டிபாலா
காத்தில்தனுவும்ஏந்தியே — சுந்திரதீரன்சந்தோஷமாக
காத்தில்தனுவும்ஏந்தியே

சந்திரதாரைந்த — சங்கரன்பிர்மன்தன்னை
சுருள் சாடவேகெதையால் — ஓடவேயடிப்பேன்
தேடியேசண்டன் — தன்னையேமடிப்பேன் — அந்

மகிடாசூரன் கவி

மந்திரிகிரும்பாய்கேளாய் மாலயன்தேவர்தன்னை
சிந்தையுந்தான்கலக்க சிறையதாயிடிக்கவேண்டும்
விந்தையாயில்மிருந்ததேவி மங்களவதியாள்மாதை
சுந்திரனழைத்துதன்று சீக்கிரங்கொண்டுவாரும்.

வசனம்

அதுல் கேளும் மந்திரிமார்களே! தேவர்களை சிறையிடிக்கவேண்டும் ஆதலால் என் தேவியாகிய மங்களவல்லியை அழைத்து வருவீர் மந்திரிமாரே.

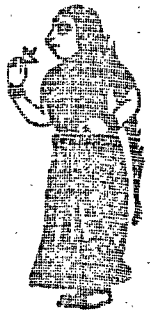

மங்களவல்லி வருவது

விருத்தம்

மன்னவரழைத்தசெதி மங்கையாள்காதில்கேட்டு
உன்னிதபணிகளோடு உயர்ந்தமுத்தாரம்பூண்டு
சென்னியில்சிறைதரித்து சிவபிரான்பாதம்போற்றி
பன்னியேசேடிசூழ பாவையும்வருகின்றாளே.

தரு

பங்கையவதனந்துன்ன   கங்கணவளையல்மின்ன
மங்களவல்லியென்னும்   மாதுமேவாருள்
குங்குமகளபம்வீச   நங்கையர்கவரிதூச
திங்களைபழித்தநல்ல   சேயிழைவாருள்
காலினிலணிந்ததண்டை   கலகலகலவென்ன
சேலைதாடதுசென்ன   சேயிழைவாருள்
நெத்தியில்திலர்தம்குட்டி   நேர்த்தியானகொப்பும்மின்ன
புத்தியில்மிகுந்தநல்ல   பூவையும்வாருள் பங்

மங்களவல்லி கவி

மன்னமன்னரெல்லாம் மணிமுடிதான்வணங்கும்
தென்னஊர்மதனைபோன்ற சுந்திரபிராணநாதா
உன்னிதபாரிஜாத உயர்ந்ததோர்மலரைகொண்டு
கன்னியாளுந்தன் திரு கழலடிபோற்றிசெய்தேன்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பிராணபதியே! தங்கள் திவ்ய பொற்பாதகமலங் கட்கு அடியாள் தீர்க்கவந்தனம் நாதா.

மகிடாசுரன் தரு

வந்தனம்செய்துநின்ற   சுந்தரபசுங்கிளியே
பெண்ணே   அடி   கண்ணே
எந்தநாளுங்கீர்த்தியாக   இவ்வுலகில்வாழ்ந்திருப்பாய்
மாதே   நல்ல   சோதே

மங்களவல்லி தரு

சுந்திரந்தனில்மிகுந்த   எந்தனிடபிராண திவ்ய
நாதா   கேளும்   நீதா
எந்தனையழைத்தசேதி   சந்தேகமில்லாமலே
கூறும்   நாதா   நீரும்

மகிடாசுரன் தரு

கூறுமென்றுதானுரைத்த   கொஞ்சுங்கிளிமாமயிலே
கேளும்   பெண்ணே   நானும்
சீருடன்எந்தனோடு   காரிகையேவீற்றிருப்பாய்
மானே   அடி   தேனே

மங்களவல்லி தரு

நல்லநுமன்னவரே   வில்லதைகையிலேந்தி
நாதா   மிக   நீதா

வல்லமையாய்சண்டைசெய்ய   எவ்விதாண்டிஎங்கேபோறீர்
சொல்லும்   நாதா   நில்லும்

மகிடாசுரன் கவி

கருத்தனையுரைப்பேன் கன்னியேகோவிப்போ
அருந்தவமுனிவர்தேவர் அஷ்டதிக்குபாலரோடு
பெருத்தபிர்தார்சண்டைசெய்து புரவலர்தன்னைவென்று
திரும்பியேவருகிறேன் தேவியேவிடையளிப்பாய்தானே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பெண்ணே! அஷ்டதிக்குபாலகர் பிரமன் விஷ்ணு சிவன் இவர்களோடு எதிர்த்து யுத்தம்செய்து சிறைபிடிக்க போறேன் பெண்ணே.

மங்களவல்லி தரு

என்றுமதியுனக்குநாதா   எந்தன்நாதா
இந்தபுத்திகொண்டதேந்தா   பிராணநாதா
உன்னிதபஞ்சணையில்   கன்னியாள்எந்தனோடு
மன்னவாகூடியே   இன்பமாய்தங்கிடு

மகிடாசுரன் தரு

இன்பங்கள்தந்திட்டேன்   மானேபசுந்தேனே
இருப்பாய்அரண்மனையில்   தானேமடமானே
உன்னிதநேவலோகம்   மன்னவனும்சென்றுமே
பன்னியதேவரை   பின்னாற்செய்வேன் இன்றுமே   இ

மங்களவல்லி தரு

தேவரைவதைக்காதே   நாதாபிராணநாதா
தீங்குனக்கேறுமே   நீதானிசொன்னேன்நீதா
பாவிவாளுரையன்   மதத்தாலே அழிந்தானே
தாவிசெல்லவேண்டாம்   தவித்தேதேகசுந்தானே   தே

மகிடாசுரன் கவி

தேவரைபகைத்திட்டால் தீங்குதானேறுமென்று
பாவிநீசொல்லவந்தாய் பழிகாரிபட்டமில்லை
மேன்மேலுமிந்திரனோடு மிக்கவேபோர்புரிந்து
தாவியேசிறைபிடித்து சகுதியாய்வருகுவேனே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பெண்ணே! தேவரை சிறைபிடித்தால் குற்றம் சேருமென்று சொல்லவந்தாய் என்முகத்தில் விழிக்கவேண்டாம் அப்புறம் செல்லடி பெண்ணே.

மகிடாசூரன் தரு

அண்டபுவனங்கிடுகிடென்றிடவே மகிடாசூரன்
அம்பரத்தில்ஏறிச்சென்றானே பொன்னுலோகம்
பிண்டிபாலாயுதத்தில்தாக்கியே கெதைவாளுடன்
சண்டைசெய்யதான்நடந்தானே மகிடாசூரன்
தேவர்முவர்கண்டுவாடவே உலகம்சுற்றி
திக்குவிஜயம்செய்து வருவானேவிக்கினதயதாக
பொன்னுலோகந்தன்னைநாடியே மகிடாசூரன்
மன்னுயிர்ன்அறமதிரவந்தானே - தந்தானதன

மகிடாசூரன் கவி

பொன்னுலோகஇந்திரனுக்கு பயந்துமேவல்செய்யும்
மன்னர்மந்திரியாரே மகிடாசூரன்வந்தேன்
என்னிட திருவடியை இந்திரன்பணிந்துகொள்ள
பண்ணுவீர்மந்திரிமாரே பாசமாய்இந்திரனுக்கே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் மந்திரிமாரே! உங்கள் அரசனுடைய இந்திரனிடம் மகிடாசூரன் வந்தேனென்று வசனங்கூறி என்பாதத்தைப் பணிந்து கொள்ளச் சொல்வீர் மந்திரிமார்களே.

தேவேந்திரன் கவி

வரத்தினில்மிகுந்தோனென்று மனதினில்கெர்வங்கொண்டு
திறமையாய்சண்டைசெய்ய தீரன்நீவந்தாலே

சிரமதுபணியமாட்டேன் தேவர்க்கதிபன்யானே
விரவினில்சண்டைசெய்ய வீரனேவருகுவாயே.

வசனம்

ஆனால் கேடா மகிடாசூரனே! உந்தன் திருவடியை நான் பணிய மாட்டேன் வரத்தில் மிகுந்தவன் என்று கெர்வங்கொள்ளாதே சண்டைசெய்ய வாடா மகிடாசூரனே.

மகிடாசூரன் தரு

எந்தனைமதிக்காமல்இந்திரா — கெர்வங்கொண்டுமே
எதிர்த்துப்பேசுவாயாகில் பேசுவாய்விண்டுமே

கற்றுகம்போல வெட்டுண்டுமே
காரத்தில்கதை எடுத்தேன்கண்டுமே
ஆர்தகன்பதிக்கு ...ன்னைபாரடா
அனுப்புவேன் இன்றுமேசிரா... எங்

தேவேந்திரன் தரு

வீரதீரக்கன்றேபசுவாய் மகிடாசூரனே
விட்டுவிடுவேனோ உந்தனைமடிக்காமல்தீரனே

விண்டலமுமண்டலமு பொடுங்கவே
வில்லைதொடுத்தேனே நடுங்கவே
கண்டவர்பயந்தோடுங்க மீறியே
காலனைபோல்வந்தேனே சீறியே வீர

மகிடாசூரன் தரு

உந்தனைவிடுவேனோ இந்திராசற்றுபாரடா
உம்பர்க்கோமானென்னுமே பேசுறாய்மல்லடா

உறியதேவயுன்படையை வாட்டுவேன்
ஓடாதேநயிரதிரங்கு காட்டுவேன்
ஒருகோடிசாமத்தை பூட்டுவேன்
ஐம்பதுகோடியத்தை நாட்டுவேன் உந்

தேவேந்திரன் தரு

வச்சராயுதமெடுத்து விடுக்கிறேன்பாரடா
விரிடகிரமதையழக்கிறேன் இன்றுசிரடா

வானவரும்தானவரும் நடுங்கவே
வருவித்தேன்கணைகளே பொடுங்கவே
வாடாதேபத்தி போடாதே
ஓடாதேசமயா விடாதே

மகிடாசூரன் கந்தார்த்தம்

சந்திரயகினிகையை சேர்ந்திடஎண்ணங்கொண்டு
பந்தமாய்கோழியாக பாதியிரவில்கூவியும்
அந்தமுள்ளகௌதமரால் ஆயிரம்யோனியாக
இந்திரசாபம்பெற்றாய்

தரு

எதிர்த்துமேவாடா அமர்செய்ய
குதிக்காதேகூடா
வதைக்குதேஉன்றனை பதைக்கவேஇன்றுமே
கதிக்கவேபேசுறாய் பதிக்குள்ளேநின்றுமே எதி

தேவேந்திரன் கந்தார்த்தம்

எருமைகிடாமுகம்வாய்ந்த இந்ததோர்சூரன்தன்னை
திருமூர்த்திதேவராலும் செயித்திடாவரத்தைபெற்றான்
சரிசரிஇவனோடுஇனி சண்டையும்செய்யொண்ணாது
தெரியாமல்மேகத்தில்

தரு

தேவனும்ஓடிமறைந்தேன் சண்டைசெய்யாமல்
தாவிபயந்துஒளிந்தேன்
பாவிஅசுரன்கண்டால் ஆவியைபோக்குவான்
மேவியேஆகாயம் தாவியேஓடினேன் தே

மகிடாசூரன் கவி

என்னோடுசண்டைசெய்ய இந்திரனால்முடியாமல்
மன்னியேமேகத்தில் மன்னனும்போய்மறைந்தான்
பன்னியேயுலகத்தை படைத்திடும்பிரமன்றன்னை
அன்னவன்தன்னைநாடி அமர்துசெய்குவேனே.

வசனம்

ஆனால் கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே! தேவேந்திரன் சண்டை செய்யமுடியாமல் ஓடிவிட்டான் சத்தியலோகம் சென்று பிரமனை புறமுதுகிட்டோட அடிப்போம் மந்திரிமாரே.

பொது வசனம்

அதோஅப்படி என்றால் தேவேந்திரன் தோல்வியடைந்த பின்பு மகிடாசூரன் சத்தியலோக பிரமனைநாடி வருகின்றபோது பிரமதேவன் கொலுவைநாடி வருகிறவிதம் காண்க.

உ

பிரமன் வருகிற விருத்தம்

நிறைசடைஇலகிடுன்ன சிவனும்படைத்துகாக்கும்
மறையவன்நானொருத்தமணிமுடியலங்கரித்து
கறைகாணுவேதமோங்கும் கலைவாணியருகில்சூழ
வறைதனைஎடுக்கும்தான்சம்மந்தன் வேதனும்வருகின்றானே.

பிரமதேவன் தரு

ஜீவஜெந்துக்கள் தன்னை சிருஷ்டிக்கும்கர்த்தனை
சதுர்முகதேவனும்வாறேதம் கொலுவைநாடி
சகலதேவரும்சூழவே ஜீவ

சென்னியில்மணிமகுடம் சித்திரபுஜங்கள்தன்னை
செவிஅபூபர்ஆபரணந்தவே சதுர்முகதேவன்
சம்பிரமுடன் கொலுவந்திட்டான் ஜீவ

அகிலத்தோர்கண்டுவாட அன்னவாகனம்ஏறி
அன்புடனேவந்துமேவினான் சதுர்முகதேவன்
அமைச்சர்கள் அடிபணியவே ஜீவ

கல்விக்கரசியான கமலக்கோதையர்சூழ
கன்னலின்மதனைப்போலவே சதுர்முகதேவன்
கனகசபைநாடிவாராரே ஜீவ

பிரமன் கடவுள்துதி தேவாரம்

கங்கைவார்சடையாய்போற்றி கருணையங்கடலேபோற்றி
மங்கைபங்காவிட்டோர்ந்த மான்மழுதரித்தாய்போற்றி
தங்கவெள்ளிமலைமேற்றும் திரிமதியணிந்தாய்போற்றி
அங்கையர்கண்ணிநாதா அடியனைபோற்றிபோற்றி.

வசனம்

அம்பேர் பங்கா மகாதேவா காலகண்டா திருப்பிந்திரா சோதி சொரூபனே உன்னை பட்டுக்கொள்வாய் கருணையங் கடலே.

மகிடாசுரன் தரு

சத்தியலோகந்தன்னை — நாடிவேமகிடாசூரன்
சத்திசையும்நடுங்க — வாரானே வேகமாக

வேதன் தன்கிரிசை — பிடித்துச்சிரியுந்தண்டயுதாளில்
வேதுக்கோர்ம்பந்தனை — படக்குதேன்தேவர்வணங்க

தேவலோகந்தனை — கடக்குமேசத்தியலோகம்
ஈரமுபூதையுஞ்சேர்க்காளே — விக்கையுதாக சத்

மகிடாசுரன் கவி

ஆட்சேர்வல்லிசெய்யும் அமைச்சரேசொல்வேன்கேளீர்
சேர்மகிடாசுர சுத்திரன்வந்தேனென்று
பொருடாபிரமனுக்கு பிரியமாய்தானுரைத்து
சேர்டாயன்பாதத்தை நாடியேபணியசொல்வாய்.

வசனம்

அதுல் கேளடா மந்திரிமார்களே! மகிடாசுரன் வந்தேனென்று பிரமனுக்குறைத்து என்பாதத்தை பணிந்துகொள்ளச் சொல்லடா மந்திரிமார்களே.

பிரமன் கவி

எருமைமுகம்வாய்ந்த இழிகுலஅசுரனேகேளாய்
ஒருமையாய்உன்பாதத்தை உத்தமன் பணியமாட்டேன்
பெருமையாயுலகந்தன்னை படைத்திடும்பிரமன்யான்
திருவடிதன்னை பணிந்து செல்லுவாய்அசுரா நீதான்.

வசனம்

அதுல் கேளடா மகிடாசுரனே! உன்பாதத்தை நான் பணியமாட்டேன் செல்லடா மகிடாசுரனே.

மகிடாசுரன் தரு

பாதம்பணியாதபிரமனே — சத்துருவில்லடா
பார்க்குமேயன்உந்தன் — சாமர்த்தியந்தன்னைபுல்லடா

பண்ணத்தைதனில் — அடித்தேனே
பாராய்நாபதிபங் — கொடுத்தேனே
பண்வயமுனிவெல்லாம் — கண்டுமகிழ்வயங்க
பாணத்தைவிட்டேனே — புலகமார்த்தியங்க பாத

பிரமன் தரு

உலகத்தைப்படைத்துகாக்கும் — வேதனென்றறியாமல்
சிலைதன்வளைத்துபாணத்தை — விட்டாய்தெரியாமல்

சிறிலழுந்துவில்லை — வளைத்தேனே
சிற்சமுகபாணங்களை — தொடுத்தேனே
விரியம்பேசி — ஓடாதேசூரனே
விறுவேறுபுத்தனை — காமன்பதிசேர்ப்பேனே

மகிடாசுரன் தரு

வேதத்தோயுன்னைவிட்டு — போவேனோபாரடா
வெகுண்டுசிங்கம்போல்வந்து — எதிர்த்தேன்சொடா

விண்டலமும்மண்டல — மும்பொடிபடவே
விட்டேன்பாணத்தை — இடிபடவே
வேதனையுந்தன் — குதுகளிவேனே
விண்டலத்திலொளிக்காதே கண்டதுண்டம்செய்வேனே

பிரமன் தரு

கண்டதுண்டஞ்செய்வே — னென்றமகிடனே
உன்போலெத்தனைசெயிப் — பலருலகில்கேடனே

உலகந்தன்னைபடைத்த — பிரமனடா
ஒளியாமல்சண்டை — செய்வாய்தானடா
அந்தகன்பதிக்குஇப்போ அரைநொடிதன்னிலே
அனுப்புவனுந்தனை — பாரடாமுன்னிலே

மகிடாசுரன் கந்தார்த்தம்

அரனிடமுடியையாளை ஒருமேவியன்னமாகி
பாதாளமேவியும் மையமேவிமெய்யும்சோர்ந்து
உரகனிசன்முடி உண்மையாய்கண்டேனென்று
இரமுடன்பொய்யுரைத்த,

தரு

நீசனேவாடா — சண்டைசெய்ய
இடங்காமல்முட்டா

பாரினில்ஆலயம் — பாவிஉனக்கேது
பாதகனேவீணாய — பேசாதேயிது

பிரமன் கந்தார்த்த கவி

வரமதைபெற்றதால்சூரன் மட்டிலுன்தேவர்தன்னை
எரிமுபராகெத்தும சசிகோன்லவாசா

[illegible]ரக்கேறுடன் சண்டை அயுதமேசெய்வேனென்று
[illegible]யுதமெடுத்துக்கொண்டு,

தரு

செல்லுவான் போல்தோணுதே [illegible] சித்தனிட-
[illegible]வொடுதே

நூற்று[illegible]செய்யாமல் மகிடனுக்குப்பயந்து
மாயமாயுலகத்தில் மறைந்தேஒளிப்பாயாது செ

மகிடாசூரன் கவி

சண்டேறுடன் சண்டைசெய்ய [illegible]
[illegible]மாயமாக மறைந்துமேஒளித்தான்பாவி
[illegible]பதி பாருடன் தானுஞ்சென்று
[illegible]வோடு அமாதுசெய்[illegible]

வசனம்

அனுல் கேளுங்கள் மந்திரிமார்களே! பிரமன் எந்தனோடு சண்டை செய்ய பயந்து ஒளித்துக்கொண்டான் அவருக்கும் செல்லவேண்டும் மந்திரிமாரே.

பொது வசனம்

அவ்வேளையிலே மகிடாசூரன் பிரமதேவனை செயித்து வைகுந் தம் நாடிவர திருமால் கொலுவாக வருகின்றனர்.

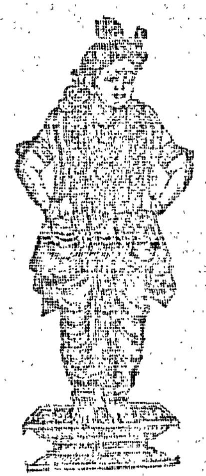

திருமால் வருகிற கவி

மண்ணுலகின்று மூன்றடியாய் தானளந்து
மாபலியின் செர்வமதை [illegible]வைத்தேன்

குன்னவே இரணியனை நரசிங்கமாய்
கற்றாணில் உதித்துமே கிழித்தனுதன்
வண்ணமுள்ள தசரதற்கு சுதனுய்தோன்றி
வீரமுள்ள ராவணனை கொன்றதன்
விண்ணிலோர் மனம்மகிழ்ந்து பூசொரிய
விஷ்ணுவும் கொலுவாக வருகின்றாரே.

திருமால் தரு

வந்தார்வைகுந்தவாசதேவர் — திரு
மூவரிலொரு — தேவனுய்வந்த
சுந்திரம்மிகுந்த — பரந்தாமன்
சிந்தைமகிழ்வாக — தேவர்பூமாரிபெய்ய
அந்தமுள்ளபக்தர் — அடிபணிந்துஉய்ய

ஆரியர்பாட மாதர் கௌரிகள்போட
சருள் அதிபலகெருட வாகனமேறி
அன்பருக்கருள் தந்தமுராறி — வந்

அதிகபலம்படைத்ததீரன் ஆயிரத்தெட்டு
அண்டத்தையாண்டஇரணியவீரன்
உதித்துகற்றாணில் குதித்துநரசிங்கமாய்
மிதித்துஇரணியனை கிழித்துஎமனிட

பதிக்குமேசேர்த்தேன் தேவர் பயமதைதீர்த்தேன்
சருள் பாலன்பிரக லாதனைகாத்தேன்
பக்தர்சித்தருக்கு முத்தியையளித்தேன் — வந்

மாபலிவாணுசூரன்தன்னை தானம்கேட்க
வாமவதாரங்கொண்டேன்முன்னே
தாவிபெருமண்டி மண் தானமாகவாங்கி
தியங்கிடமாபலி சிரசைமிதித்தேன்[illegible]

தேவர்கள்கூடி அமர்தம் கடையவோடி
சருள் சுந்தரமோகினி ரூபமும்எடுத்தேன்
அந்தமாய்தீர அசுரரைமடித்தேன் — வந்

கம்சன்தனைமடித்தநேயன் ஆயர்பாடியில்
கன்னிகோபியர் தயிர்பால்வெண்ணை
இன்பமாக யுண்டமாயன்
அம்புவிதன்னில்செம்மங் குப்பம்நகரில்வாசன்
அனுதினந்துதிசெய்யும் அன்பன்ஷண்முகதாசன்

அருங்கவிபாட வரம் அளித்தேனேதேட
சருள் அன்புடன்மார்பில் லட்சுமிதரித்தேன்
ஆழியைதாங்கி காமதில்பிடித்தேன் — வந்

திருமால் கவி

திருவடிபணிக்கின்ற துவாரகைபாலாகேளும்
பெருமையாயுலகந்தன்னில் பலகோடிகாலம்வாழ்வாய்
அருந்தவபக்தர்சித்தர் அனைவரும்சூழுமிந்த
திருவோங்கும்வைகுந்தத்தில் திருமாலும்வீற்றிட்டேனே.

வசனம்

ஆனல் கேளும் துவாரகையில் காவல் காக்கும் காவலனே சுகமாக வாழ்குவாய் கொலுவாக இருக்கின்றேனடா மாதவா.

மகிடாசூரன் தரு

வைகுந்தம்தன்னைநாடியே   மகிடாசூரன்
வாரான் திருமால்தன்னை   தேடியேவேகமாக

அண்டபுவனம்தானடுங்கவே   ரதத்திலேறி
அடித்துபுரவியையதட்டிவாரானே   மகிடாசூரன்

காடுசெடிமலைகள்தாண்டியே   விந்தையதாக
கண்ணன்பதிவந்துசேர்ந்தானே   மகிடாசூரன் வை.

மகிடாசூரன் கவி

அந்தமாய்காவல்செய்யும் அதிபலஏவல்காராய்
விந்தையாய்மகிடாசூர வீரனும்வந்தேனென்று
சுந்திர திருமாலுக்குசேதிகள் தானுரைத்து—
எந்தனைபணிந்துகொள்ள ஏகியேவரச்செய்வாயே.

வசனம்

ஆனல் கேளும் வைகுந்தத்தில் காவல்புரியும் ஏவலாளிகளே மகிடாசூரன் வந்தேனென்று திருமாலுக்குரைத்து என் பாதத்தை பணிந்துகொள்ள சொல்வாய் சேவகனே.

திருமால் கவி

சிரமதைவணங்குமென்று சிந்தையில்பயமில்லாமல்
காமுடன்சொல்லவந்த கசடனேகேளடாநீ
திரமுடனுன்னைப்போல்இன்னம் சூரர்கள்வந்தபோதும்
ஹரிநான்வணங்கமாட்டேன் அப்புறஞ்செல்வாய்நீயே.

வசனம்

ஆனல் கேளடா மகிடாசூரனே கடவுள் என்று பயமில்லாமல் படிக்கு உந்தன் திருவடியை பணியும்படி சொன்னாயே இன்னும் உன்னைப்போல் அனேகசூரன் வந்தபோதும் சிரம்வணங்கமாட்டேன் செல்லடா அசுரனே.

மகிடாசூரன் தரு

உந்தன்சமத்தையே பார்க்குறேன்   இன்று
இந்தவைகுந்தத்தை யழிக்குறேன்
எந்தனோடுசண்டை   எடுத்துமேசெய்யவே
எழுந்துவருகுவாய்   பரந்தாமாஉய்யவே   உ.

திருமால் தரு

எருமைமுகம்வாய்ந்தசூரனே   வீணாய்
செருவங்கொள்ளாதேநீயே
திருமால்என்று   சிந்தையில்எண்ணுமல்
பெருஞ்சண்டைசெய்யவே   பேசுறாய்குண்ணுமல்   எ

மகிடாசூரன் தரு

பரந்தாமாயுன்சேதி தெரிகுவேன்   எனக்கு
பயந்துஓடாதேநில்லு அறிகுவேன்
திறமையுனக்கேது   செயித்திடஎந்தனை
காமதில்கோதண்டம்   கொண்டாயேசிந்தனை   ப

திருமால் தரு

ஏதடாகொர்வங்கொண்டுமே   அமருக்கு
இழுக்குறாய்எந்தனைவந்துமே
வாதானஅரக்கரை   வதைக்கவமனுக
சேதானுதிந்தேனே   சொல்லவந்தாயேநோக   ஏ

மகிடாசூரன் கந்தார்த்தம்

அரக்கர்களைகருவறுக்க யுதித்தேனென்று
ஆலிலைமேற்பள்ளிகொண்ட வண்ணாகேளாய்
இரக்கமில்லாஇரணியன் றனையடித்தாய்
தெரிகுவேன்உன்வீரம் நில்லுநில்லு
மாலியுமெனைக்கண்டால் பயந்தொளிப்பான்
மாதவமுனிவர் தேவர்கண்டொளிப்பார்
கிரிதனைகுடைபிடித்த மாய,

தரு

கண்ணனேவாரும்   அமர்செய்ய -
வண்ணனேநீரும்
விண்ணுலோகமதில்   மாய்கையாய்மறைந்தாலும்
சண்டன்மகன்பதி   கொண்டுசேர்ப்பேனே

திருமால் கந்தார்த்தம்

முன்னாளில்வாமுனியாய் அவதரித்து
மகிமையுள்ள அகஸ்தியரை மதியாதாலே
அன்னவரின்சாபத்தால் அசுரனான்
ஆதலால்இவனைகொல்ல முடிந்திடாது.
இன்னாளில்பார்வதியும் தவமேசெய்ய
ஈசனைவிட்டருணையம்பதிக்குபோவாள்
கன்னியால்மடியவேபோவானென்று,

தரு

கண்டுநேமெதரித்தேன் இவனுயுள்
கணக்கதையறித்தேன்

சண்டையும்இவனோடு செய்யவேமுடியாது
அண்டத்தில்மாய்கையாய் ஒளித்தானேதெரியாது

பொது வசனம்

அகோதெப்படி யென்றால் மகிடாசுரன் தேவர்களை அதம்செய் நீலகிரிசெல்ல பரமன் கொலுவைகாட்டு வருகிறவிதம் காண்க.

பரமசிவன் வருகிற கவி

சோதியும்கடரொளியால் நின்றநாதன்
சுத்தமெஞ்ஞானியால் துலங்குநீதன்
வேதனைசிரமதை கொய்தோன்மிக்க
விரிடமுயலகனை மிதித்தபாதன்
நீதியாய்பூசைசெய்த மார்க்கண்டனுக்காய்
நமன்தன்னைபாசத்தா லுதைத்தநீதன்
பாதிமாமதிதனை சிரமணிந்த
பரமனும்கொலுவாக வருகின்றாரே.

பரமன் தரு

பாதிமதியணிந்த சோதிசொரூபனை
பரமசிவனும்வந்தனர் கைலாசவாசர்
பரமசிவனார்வந்தனர்

பூதலந்தன்னிலுள்ள பலஜீவனுக் குகட்டும்
படியளந்துயுலகம் படைத்துகாக்கும்நாதன்

சருள் பண்ணவமுனிவர்கள் போற்றியேதாழ
வண்ணமாய்தேவர் வந்தடிசூழ பாதி

தவமதில்சிறந்த தாருகாவிலிபத்னி
தையல்கற்பையழித்தேன் பிச்சாண்டியாகி
தவமுனியாகத்தையொழித்தேன்

கவசகுண்டலம்மிக்க காதில்தகதகென்ன
கற்றிடுமடியவர் சுற்றியருகில்பன்ன

சருள் காலனைபூமியில் கவர்ந்திடவுதைத்தேன்
பாலன்மார்க்கண் டனைகாத்தேன் பாதி

திரிபுரத்தைதளிக்க மேருகிரிதன்னை
சிலையாய்வளைத்துபிடித்தேன் முப்பர
சூரர்தன்னைஎரித்தேன்

கரத்தில்மானமழு கபாலம்மிகஇலங்க
கங்கையுஞ்சடையில் திங்கள்மிகதுலங்க

சருள் காரிறைதில்லை காளியைசெயித்தேன்
விரிடமுயலகா சூரனைமிதித்தேன் பாதி

மாலயன்தேடியடி முடிதன்னைகாணமல்
மலையாய்ஓங்கியேவளர்ந்தேன் சோதிசொரூப
களங்கமில்லாமல்நிறைந்தேன்

ஆலவிஷத்தையள்ளி பாலமுர்தம்போலுண்டேன்
பாலன்ஆறுமுகம்கவி பாடவாமுந்தந்தேன்

சருள் பாசமாய்பூத கணங்களும்சூழ
நேசமாயிருந்த நந்தியும்தாழ பாதி

பரமன் விருத்தம்

வந்தனம்செய்துநின்ற விந்தைசேர்நந்திகேளாய்
விந்தையாயுலகந்தன்னில் வெகுகோடிகாலம்வாழ்வாய்
சிந்தையிலோர்எண்ணங்கொண்டேன் தேவியாள்தனக்குரைக்க
சுந்திரபார்வதியை சீக்கிரம்அழைத்துவாரும்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் நந்தியே! என் பாதத்தைப் பணிந்த படியால் அனேக காலம் சுகமாக வாழ்குவாய் பார்வதியை சீக்கிரம் அழைத்து வாரும் நந்திதேவனே.

பார்வதி வருகிற கவி

ஆதியா யுலகுக்கு வந்தசக்தி
அகில புவனமும் நிறைந்தசக்தி
நீதியாய் அன்பர்கள் தொழுஞ்சக்தி
...நீங்காத இருள்மாய்கை யானசக்தி
கோதிலா வேதமுத லானசக்தி
குஞ்சர முகத்தோனை ஈன்றசக்தி
பாதிமா மதியணிந்த சிவசக்தி
பார்வதியும் கொலுவாக வருகின்றாளே.

பார்வதி தரு

திங்களணிந்தசிவ சங்கரன்பாரியான
மங்கைபார்வதியும் வந்தாள் உலகமாதா
மங்கைபார்வதியும் வந்தாள்

குங்குமகளபவாடை கமழுந்தம்பம்விச
சுருள் கங்கணவளையல் காமதிவிலங்க
காதினில்கச்சித கம்மலும்துலங்க தி

முல்லையரும்பைபோன்ற பல்வரிசைபவழ
வல்லிசாதக்கொடிபோல் மெல்லிஇடைதுவள
சுருள் வானவர்சித்தர் வணங்கிடுஞ்சாது
வண்மையில்மிருந்த கன்னியாள்மாது

பார்வதி விருத்தம்

மாலயன்தேடியடி முடிதனைகாணாத திரு
ஆலத்தையள்ளியுண்ட அண்ணலேபிராணநாதா

சாலவேமல்லிகைமுல்லை சவ்வாதுபுனுகும்கொண்டு
வேலொத்தவிழியாளான மெல்லியும்போற்றிசெய்தேன்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பிராணபதியே! தங்கள் பொற்பாத கமலங்கட்கு மலர்களை சாற்றி அடியாள் வந்தனம் நாதா.

பரமன் விருத்தம்

அருந்தவமுனிவர்தேவர் அன்புடன்தொழுதுபோற்றும்
பெருமையில்மிகுந்தபெண்ணே பூவுலகில்லந்தநாளும்
ஒருமையாய்வாழ்ந்திருப்பாய் உம்பர்கள்தான்மகிழ
இருவரும்கைலைதன்னில் இன்பமாய்வீற்றிருப்போம்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பார்வதியே! திருவடி பணிந்தபடியால் ஆசீர்வதித்தேன் அமருவாய் பெண்ணே பார்வதியே.

பார்வதி தரு

வெள்ளியம்பலந்தன்னில் வள்ளலேஇன்றுநாளில்
தானே திரு வோனே
கள்ளமில்லாவேதத்தை உள்ளபடிஎந்தனுக்கு
உரைப்பீர் வேதம் உரைப்பீர்

பரமன் தரு

வேதமதைவிவரமாக [illegible]தித்தாலேயுந்தனுக்கு
மானே பசந் தேனே
பேதகப்பட்டுமிக வேதனையடைந்தாய்
தானே மட மானே

பார்வதி [illegible]

தில்லைகாளியோடு [illegible]
நாதா நடன பாதா
நல்லதோர்வேதமதை மெல்லியாளுரைத்திட
வேண்டும் நாதா வேண்டும்

பரமன் தரு

சுந்தரகந்தனைஈன்ற விந்தையுள்ளபார்வதியே
கேளும் இன்று கேளும்
சிந்தையும்மகிழ்வாக உந்தனுக்குவேண்டும்வேதம்
கேளும் பெண்ணே நாளும்

பார்வதி வேறு தரு

பொன்பொருள்பூஷணம்இருக்க நாதா
பித்துகொண்டவரைப்போல்வெறுக்க

பன்னாவமதை உன்னிதசடையிலே
என்னமதியாலே ஏறுஅணிந்தீர்சொல்லும் பொ

பரமன் தரு

சொல்லுவேன்உந்தனிடமுன்னைன் பெண்ணே
சுந்திரத்தில்மிருந்தகன்னைன்

நல்லபஞ்சுமெத்தை எல்லாம்இருக்கும்போதே
நச்சரவலயனம் அச்சுதன்கொண்டாமாதே சொ

பார்வதி தரு

சுந்திரந்தனில்மிருக்நாதா நீரும்
சொன்னவேதம்உண்மைநீதா

விந்தையுள்ளசூரிய சந்திரர்இவர்யாரு
சந்தேகமில்லாமல் சிவபெருமானேகூறு சந்

பரமன் தரு

சூரியசந்திரர்கள்பெண்ணே அவர்
சொல்லுவேன்இன்றுநெல்லுகண்ணே

நாரியேகேளாய்எந்தன் நேத்திரம்இருவரும்
பாரினில்தெய்வமென்று போற்றுவார்யாவரும் சூரி

பார்வதி விருத்தம்

சுந்திரபிராணநாதா சூரியசந்திரர்தானும்
உந்தனிடநேத்திரமென்று உறுதியாயுரைத்ததாலே
சந்தேகந்தெரியவேண்டிதயவுந்தானென்று
விந்தையுள்ள இருகரத்தால் விழியதைமூடினேனே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பிராணபதியே! சூரியர் சந்திரர் உம்முடைய நேத்திரம் என்றதால் பரிசோதிக்க இருகரத்தால் நேத்திரத்தை மூடினேன் பிராணபதியே.

பொது வசனம்

பரமசிவம் நேத்திரத்தை பார்வதி மறைக்க உலகம் இருண்டு ஜீவாத்மாக்கள் கஷ்டமடைய பரமன் பார்வதிக்கு சாபம் கொடுப்பது.

பரமன் கவி

பார்வதியே எந்தனை நீ பரிசோதிக்க
படர்விழியை இருகரத்தால் மூடிவிட்டாய்
எர்பெருகும் உலகமெல்லாம் இருண்டுபோச்சு
எறும்புமுதல் பல்லுயிரும் இறந்துபோகும்
பேர்மிகுந்த பாவமதை செய்துவிட்டாய்
பேதையே காஞ்சிமா நகரந்தன்னில்
சீர்பெருக தவமிழைத்து சார்புநீக்கி
சிறந்தோங்கு மிடபாகம் பெற்றுக்கொள்வாய்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பார்வதி! என் நேத்திரத்தை பரிசோதிக்க மூடினதால் உலகிலுள்ள ஜீவஜந்துக்கள் கஷ்டப்பட்டு நிந்திக்கிறார்கள் அதனால் உலகில் சிறந்தநகர் காஞ்சிபுரி அந்நகரில் தவத்தை செய்து இடபாகம் பெற்றுக்கொள் மாதே.

பார்வதி தரு

ஐயோநானென்செய்வேன் ஈசாஜெகதீசா
அரிவையும்பணிந்தேனே வாசாகைலாசா
தையலாளெந்தனுக்கு சாபத்தைத்தந்தீரே
தவிக்குதேஎன்நெஞ்சம் தையலைமறந்தீரே ஐ

பரமன் தரு

ஆபத்துவருமென்றெண்ணி பார்க்காமல்அடிபார்க்காமல்
அகங்காரங்கொண்டாயே கேட்காமல்சொல்லிகேட்காமல்
சாபத்தைபெற்றாயே தையலேஇருக்காதே
பாவத்தைஅணைத்தாயே பதிக்குவாசெருக்காதே ஆப

பார்வதி தரு

திரிபுரமெரித்திட்டதேவனே — சுவாமிதேவனே
தேவியாளும்பாவியானேனே — பாவியானேனே
அரியயன்தேடிக்காணா — ஆண்டவரேஉம்மை
அரிவையாளும்விட்டுப்பிரிய — மனம்வலிக்குதய்ய திரி

பரமன் தரு

மாதுமேமுத்தமிழ்ப்பேசாதே — அடிபேசாதே
மதிகெட்டுவீணாய்ப்பேசாதே — பதில்பேசாதே
பெண்ணுமையாளுமக்கு — வேதத்தையுரைத்ததால்
புத்திகெட்டிடுமிக — பாவங்கள்சேர்ந்ததே மா

பார்வதி விருத்தம்

பங்கயமேனிச்சிவக்கொழுந்தே பரிபூரணமானவனே
நங்கையாள்என்தன்மீது நீருமேகோபிக்காதீர்
பொங்கியேதகைத்துப்போங்கு புண்ணியகாந்தினரே
அங்கையற்கண்ணியென்று அருந்தவம்செய்குவேனே.

வசனம்

அருள் சேரும் பிராணபதியே! என்மீது கோபம் வேண்டாம் காஞ்சிநகர்சென்று தவம்புரிவேன் உத்தரவு தாரும் நாதா.

பரமன் கவி

அருந்தவம்செய்வேனென்ற அங்கையற்கண்ணிகேளாய்
பெருமையாய்விளங்கும்காஞ்சி புரமதுவேயமர்ந்தே
ஒருமையாயதனில்தவம் உறுதியாய்செய்துபூசிக்க
விரும்பியேயிடபாகம் மெல்லியேபெற்றுக்கொள்வாய்.

வசனம்

அருள்சேரும்பெண்ணே! பூவுலகில் காசி மதுராபுரி அயோத்தி மாயாபுரி அவந்திகாபுரி இவற்றுள் காஞ்சிமாநகரம் சிறந்ததாகும் அங்கு தபம்செய்து இடபாகம் பெற்றுக்கொள்ளும்.

பார்வதி சிந்து

சாமிமுழுமானேத்தும் — பரமனவர்
இட்டசாபமதை யகிலையும்பெற்று
அரிவையும்தான்நடந்தாள் — காஞ்சிநகர்
அந்தமேதவர்கள் மிக்கமகிழ

கைலைநகரைவிட்டு — மாது
கம்பா நதியில்தபம் செய்யவேதொட்டு
குயில்மயில்சங்கீதமிடும் — பூஞ்சோலை
கோதையாளும்வந்தாள் தவம்புரிய — தந்தினம்.

பார்வதி விருத்தம்

அருந்தவர்க்கருக்கு அரிவையும்பூசைசெய்ய
கருத்ததுகொண்டுமிக கம்பைநதிநடுவில்மங்கை
பெருமணல்தன்னையள்ளி பிடித்துமேலிங்கமாக
ஒருமனதாகப்பூசை உமையவள்செய்குவாளே.

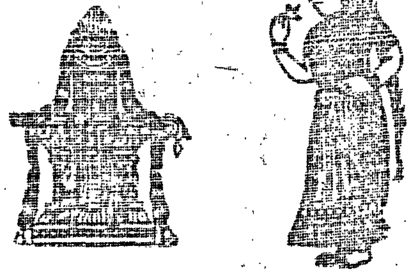

பார்வதி பரமனைக்கோரி பூசைசெய்கிற

தரு

பூசைபுரிந்தேனே — பரமனே
போற்றித்தொழுதேனே
பூசையும்செய்தேனே — புண்ணியநதிதன்னில்
வாசனைமலர்களை — வண்மையாய்சாற்றியே பூ
மரவியையுதைத்தவரே — காமனில்
மழுவைத்தரித்தவரே
அரியயன்தேடிக்காணா — அகண்டபராபரரே
அரிவைசெய்தபத்திற்கு — அருளதுதருவீரே பூ
மூலாதாரப்பொருளே — ஞான
முடிவிலாடுங்குருவே
ஆலத்தையுண்டவா — அரவத்தைப்பூண்டவா
சிலமாய்க்காளியை — செயித்திட்டதாண்டவா பூ

பரமன் கவி

இப்படியாகத் தம்பி சன்னிசெய்யும்போது
அப்படிமாமதியணிந்த அரனவர்மனம்சோதிக்க
அப்புனல்மாதினை கூவிமகிழ்ந்தன் அருகேயும்
கப்பிலேயே கெங்கைதன்னை கனகசடையில் கொண்டுவாராம்.

வசனம்

ஆகுமல் கேளடா நந்தியே பார்வதி செய்கிறதவத்தைப் பரீச்சை
இக்க கெங்கையை அழைத்துவாரும் நந்தியே.

கெங்கை வருகிற விருத்தம்

இமைகடல்புவனமெல்லாம் நிறைதப்பப்பொங்கும்கங்கை
பரமனுமறைந்தசோதி பரமாய்க்காதில்கேட்டு
சரப்பணியை பூண்டு அவ்வாறு அத்தாள் சொ
கரமதில்வரையப்பின்னர் கெங்கையும்வருகின்றாளே.

கெங்கை தரு

சக்கரன்செஞ்சடையில் உறையும் — கன்னிப்பிரமாதி
அக்கரபவானிஎன்னும் — கன்னியும்வாறாள்
குன்றுமகளைபவாசைட — குமுகுமுவென்றவீச
மக்களைமோமிபேரி — மா இதோவாறாள்
மல்லிகைமுல்லைரோஜா — நல்லமல்லிகைக்கூட
நல்லதோர்பணிகள்பூண்டு — நல்கையும்வாறாள்
சன்னல்பின்னல்சடையில் — உன்னதாரக்கயமின்னை
சின்னஇடையுள்ள — சேயிழையவாறாள்
வண்ணப்புள்ளசெம்மஞ்சும்பம் — வாழுந்திருபாலுள
சண்முகம்சேத்தமிழ்பாடி — தையலும்வாறாள் சங்

கெங்கை தரு

நாதாஎனக்கிசைந்த — நீதாஉந்தன்திரு
பாதம்தனிலே சேரதும்
சோதில்லாபாரினிலாத — சோர்குமக்தாரையைகொண்டு
பூதலம்குங்கும் கெங்கை — பாதம்பணிந்தேன்கொண்டு நா

பரமன் தரு

மங்கைபாதம்பணிந்த — கெங்கைநேயர்கொழுகும்
சங்கைசகிதாதம் — கொண்டேடேன்
அங்கேமுற் வகுநிக் — எங்கும்நிறைத்தமாதே
இங்கேவடிவழகி — சிறப்பாய்வாழ்குவாய்கோதை மங்

கெங்கை தரு

தேவிசர்தனைஇன்றுமேவி — மறைநாதனின்று
பாவைதனைக்குறைப்பிரோ
ஆவிக்குஆவியான — அன்னையே பிராணநாதா
அரிவைக்கின்றைதன்று — ஆடியப்பிரியந்தா தே

பரமன் தரு

கம்பாநதிதன்னிலே — அம்மைதபமேசெய்யும்
கன்னிமனதறியவே
உம்பர்புகழ்நதியில் — செம்மையாய்பெருகி
செம்மையாய்பார்வதி — தவத்தைசாதிப்பபெருகி கம்

கெங்கை விருத்தம்

சுந்திரபிராணநாதா சொல்லியவிதத்தைப்போல
அந்தமாய்தவமேசெய்யும் உமையவள் தபசுக்கு
குந்தகம்வருவதற்குக் கோதையும்பெருக்கெடுத்து
விந்தையாய்வருகின்றேன் விமலனே இருப்பீர்காணே.

வசனம்

ஆகுமல்கேளும் பிராணபதி பார்வதிசெய்யும் தபசிலையக்கெடுத்து
சீக்கிரம் வருகிறேன் நாதா.

பொது வசனம்

அந்த நேரப்படி யென்றால் பரமனிடம் கெங்கை விடைபெற்று
பூலோகம் வரும்போது பார்வதி பூசைசெய்கிறவிதம் காண்க.

பார்வதி தேவாரம்

கல்லால்கீழ்அமைந்தமுக் கண்ணாபோற்றி
காலனைப்பாசத்தா லுதைத்தாய்போற்றி
பொல்லார்வாழ்திரிபுரத்தை எரித்தாய்போற்றி
பிரமனிடசிரமதைக் கொய்தாய்போற்றி
எல்லார்தம்மனத்தினுள்ளே இருப்பாய்போற்றி
எழுகடலுபுவனமெல்லாம் நிறைந்தாய்போற்றி
நல்லார்தொழுதேற்றுங் காஞ்சிவாசாபோற்றி
நாயகியைக்காத்திடாய் போற்றிபோற்றி.

கெங்கை சிந்து

விந்தையுடன்தானெழுந்தாள் — கெங்கையவள்
விண்ணுலோகம்மண்ணுலோகம் பதிந்திடவே
சுந்தரமல்வாடைவீசும் — பூஞ்சோலை
காடுசெடிமலை தான்நிறைய

அரிவையும்தான்பெருகி கம்பைநதி
அடக்காமல்ஜலமது புரண்டுவர
பெருக்கதுகாணெடுத்து கெங்கை
பார்வதிநபகிலே தான்கலைத்தாள் தந்தினம்.

பார்வதி விருத்தம் முகாரி

ஐயோநான்என்னசெய்வேன் அலத்தையுண்டசா
தையலும்நெடுநாளாய் சார்பிழைத்ததவங்குலைய
பையவேகெங்கையவள் பெருகியேலிங்கத்தோடே
கையவேஅடித்துக்கொண்டு நாரியும்போகுளேயோ.

வசனம்

பரமக்கடவுளே நான் நெடுநாளாக செய்த தபம் வீணாகப் போனதே கெங்கையானவள் பெருக்கெடுத்து லிங்கத்தை யடித்துக் கொண்டு போகின்றாளே யென் சூதோ அறியேன் தெய்வமே.

பார்வதி தரு

சந்திரனையணிந்தநாசா உந்தனுக்குஇந்தத்துன்பம்
வரவோ இன்று வரவோ
எந்தனிடசக்காளத்தி உந்தனையடித்துக்கொண்டு
போக மனம் நோக

கெங்கை தரு

தாண்டவழிமறித்து வண்டிஎந்தனிட
அரனை கெங்கா தரனை
ஆண்டவனைப்பிடித்து வேண்டிஇழுக்கசொந்தம்
ஏது அடி வாது

பார்வதி தரு

சொந்தமில்லைஎன்றாளன்னே நிந்தனையாய்ப்பேசவந்த
செருக்கி அடி செருக்கி
உந்தனைவிடுவதில்லை எந்தனிடநாதனை
இழுக்க வழி மறிக்க

கெங்கை தரு

மறித்துபேசவந்த செருக்கியேஅப்பாரம்
செல்லடி அடி நில்லடி
அரியயன்தேடிக்காணு ஆண்டவன்எந்தனிட
நாதனே பிரிய நாதனே

பார்வதி வேறு தரு

கொட்டுத்தாலிகட்டினீயும் வாழ்நாயா அழகின்றாய
சொந்தமாய்பேசுறாய் நிந்தையாயேபும்மேல்நாயா
தட்டுவாணிசெரிக்கியே நாதனையுமே பரித்தே
விட்டுமோதனை [illegible]

கெங்கை தரு

வீண்பர்குலத்தில்வீ பிறந்தாயுஅழகின்றாய
வர்த்தப்பேசிநாதனை மனைத்தாயும்மனையத்தாய
இடக்காதேஉன்வாழ்வு குடும்காதேநானபட்டோன்
நாங்கையானதிருவேன் காயத்தைநகிழநீ [illegible]

பார்வதி தரு

பாவிசக்காளத்தி இல்லடி அடிபுவிலை
பழக்காதேகாசிபோல்சொல்லடி வீண்வல்லடி
ஆவிக்குஆவியான அம்சனைச் [illegible]
அடித்துப்போதாதே பிடித்தேனே [illegible]

கெங்கை தரு

விடுவிடுஎந்தன்நாதனை அன்பர்தனை
வீணாய்பிடிக்காதே நீ தனை இப்போதனை
மட்டேடவென்றும்மே மங்கையாள்சொல்லுகிறேன்
நிட்டூரவளிக்க சுவாமியைதிருடியே விடு

பார்வதி கந்தார்த்தம்

பொல்லாதுகடித்துக்கெங்கை சேபியைபெருக்கெடுத்து
கல்லிதார்கம்பை நதியதுபிரண்டுமேதான்
இக்காமியைசெபித்த சுவாமியையடித்தேபாறுள்
மெல்லியாள் என்னசெய்வேன்,

தரு

மார்பில்அணைத்துப்பிடித்தேன் வெளிக்கம்
பொறுகாமல்சேர்த்து பிடித்தேன்
கார்சடைவிமலன்வலமே என்னுடைசெய்வேனே
காத்துநாக்ஷிப்பீரே கன்னியாள்போற்றிசெய்தேன்

பரமன் கந்தார்த்தம்

சகலபும்லிங்கம்தன்னை தழுவியேமார்பிலேறி
பத்தியோயனைத்தகாலே பொற்குடத்தனைபேம்பட்டு
மெத்தவேதனும்புண்டாக மனமதுஉருகிமேத்த
சந்தோசித்தானந்த,

தரு

சதாசிவனும்தோன்றினர் விடையின்மீது
சோதிரொருபன்தோன்றினர்
பூதலமுள்ளதேவர் புஷ்பம்பூமாரிபெய்ய
பூவைபார்வதி தாவிபணிந்துஉய்ய ச

பார்வதி தரு

நாதரென்தனம்தந்தேனே உந்தன்
திருவாசந்தன்னிலே அரிவையாள்தானும்
நீதா வந்தனம்தந்தேனே
வேதன்சிரமதை வெகுண்டுகொய்தநாதா
வித்தகமுனிவர்க்கு முத்தியளிக்கும்நீதா நா

பரமன் தரு

பாதமபணிந்தேனியே இந்த
பூதலந்தன்னிலே சுகமாகவாழ்குவாய்
பாசம்மிகும்தூண்வியே
பேதைகுணத்தினிலே பெருந்தவம்செய்தாயே
பின்னப்பட்டதால்மெய் சின்னங்கள்நேர்ந்ததே பா

பார்வதி தரு

தேவாவந்தனம் செய்தேனே நான்
தெரியாமல்செய்த பிழைபொறுத்தருளுவீர்
அரிவைவந்தனம் தந்தேனே
தாவியேஇடபாகம் தையலர்க்குத்தருவீர்
தேவிமனம்மகிழ்ந்து தருவேன் இன்பம்பெருவீர் தே

பரமன் தரு

பெண்ணே இன்பம தாகவேஉனக்கு
பெருமையாய்இடபாகம் தருகமுடியாதிங்கே
கண்ணே இன்பமதாகவே
வண்ணமுள்ளஸ்தனம்பட்டு புண்ணாகநோகுதுமெய்
மண்ணில்தவமது மாதேஇன்னமும்செய் பெ

பார்வதி விருத்தம்

இன்னமும்தவம்புரிய ஈசனேசொல்லவந்தீர்
கன்னியாள்என்னகுற்றம் கர்த்தனேஉமக்குசெய்தேன்
மன்னிப்பீர்பிழையிருந்தால் மங்கையும்போற்றிசெய்தேன்
பண்ணுவீர்விவரமாக பரமனேகோபம்வேண்டாம்.

வசனம்

ஆஹா கேளும் பிராணபதியே! இன்னம் பூலோகத்தில் தவம் புரியும்படி யாதெனிமித்தம் நான் என்ன குற்றம் செய்தேன் சொல்ல வேண்டும் பிராணபதியே.

பரமன் கவி

கருத்தமைந்தவண்ணக் கன்னிபார்வதியேகேளாய்
மருவியேதழுவினதால் மார்புஸ்தனம்பட்டுருகி
பெருந்தழும்பானதாலே பின்னப்பட்டதேயச்சுதபம்
அருமையம்பதியைநாடி அன்புடன்தவஞ்செய்வாயே.

வசனம்

ஆஹா கேளும் பெண்ணே! என்னை நீ அணைந்து மார்போடு தழுவினபடியால் உந்தன் ஸ்தனம்பட்டு தழும்பேறி பின்னமடைந்தபோனபடியால் அருணையம்பதியைநாடி தவம் செய்குவாய் மாதே.

பார்வதி தரு

சத்தியித்தானத்திரு உத்தமரேகேளுமே
பத்தினியாள்போற்றிசெய்தேன் எந்தனையாளுமே
சத்திசையில்காஞ்சிபுரி மெத்தச்சிறப்பென்றுமே
அத்தனையுரைத்ததாலே இடபாகம்தாருமே சத்

பரமசிவம் தரு

நாடுகாஞ்சிசிறப்பென்று கண்ணுரைத்தேன்மானே
காரியேஅதனால்குற்றம் ஏதுமில்லைதானே
அடும்பரஞ்சோதியாளி அன்னமேஇல்லைதானே
தேடிஇடபாகந்தாரேன் தவம்புரிவாய்மானே நா

பார்வதி தரு

பாதிமதிதனையணிந்த சோதியொளிநாதனே
சேனைதமீதிகேட்டேனென்று குற்றமாகிதனே
பேதகம்நினைக்கவேண்டாம் பிரியமுள்ளபோதனே
மாதுயாளும்போற்றிசெய்தேன் மன்னிப்பீரோநாதனே பா

பரமன் தரு

பெண்ணேஎந்தன் கண்ணேநீயும் வண்ணமாகமுடியே
பெற்றபாவந்தீரச்செய்தாய் பூசைஇங்குநாடியே
அண்ணாமலைதனில்தவம் வண்ணமாகச்செய்திடு
இன்னமாகஇடபாகம் தேடிதாரேனப்பிடு பெ

பார்வதி கவி

அரியயன்தேடிக்காணு அருணையம்பதிக்குரவி
பாமனைக்கோரிதவம் பத்தியாய்ச்செய்யவேண்டும்
திறமுடன்காவல்காக்க சிவசுப்ரமணியன்தன்னை
பிரியமாய்அழைத்தேனென்று பாலனைக்கொண்டுவாரும்.

வசனம்

ஆனல் சேரும் வலாளிகளே! எனது மைந்தனுகிய சுப்பமணி யனை அழைத்துவருவீர் வலாளிகளே.

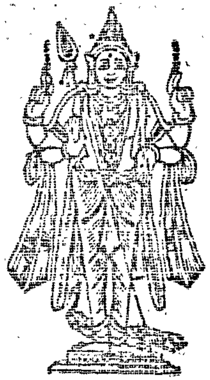

சுப்ரமணியர் வருகிற கவி

அன்னையாளழைத்தசேதி அறிந்திடவேண்டுமென்று
மன்னியேபலவித மணிமுடியலங்கரித்து
உன்னிதசத்திவேலு உத்தமன்கையிலேந்தி
கன்னவில்மதனைப்போன்ற கந்தனும்வருகின்றாரே.

சுப்பமணியர் தரு

ஆறுமுண்டோன்பாலன்ஷண்முகனும் சரவணபவ
ஆறுமுகமாய் யுதித்தவேலனும்
கோலமாமணி மாலைபூண்டவர்
குஞ்சரவல்லி தனைக்குழைத்தவர்
சீலமாய்கையில் வேலைக்கொண்டவர்
சிவகிரியெனும் பழனியாண்டவர் ஆ

சிரசில்ரத்தினமகுடமின்னிடவே தகதகென்று
செவியில்சோதி கவசம்தான்மின்னிடவே
அரக்கர்களை கரு வறுக்கயுதித்தவர்
ஆணவமாயை சிக்கறுத்தவர்

கிரௌஞ்சகிரி தன்னையுடைத்தவர்
கீர்த்தியாயமயில்வா ... மயிதித்தவர் ஆ

... ஷண்முக ... தாரமும்வள்ளியநாக
... தாரகனுடனும்

தாருகாசுரன் தன்னைமடித்தவர்
சூரபத்மா குலங்கெடுத்தவர்
சதுர்முகனைச் சிறையிடித்தவர்
சங்கரபுலவர் தனைசெயித்தவர் ஆ

அன்னையாளழைத்தசேதி யறிந்திடவேசந்தோஷமாக
... பாலயானுமகன் டறிந்திடவே

ஆதிசிவன் தன்னை காடியே
... வானும் தன்னைமுடியே
அருணாசலம் தன்னைத்தேடியே
அரிஅயனும் அழைக்காடியே ஆ

சுப்பிரமணியர் கவி

திருவேலாண்குரிகங்கையாளேந்தி தரித்தனன் கந்தனோடு
பெருமையாய்யீன்றிருக்கும் புண்ணியமுனையாளே
கருணையுடன்மாதா அன்னைதாய்பூட்ஸ்கொண்டு
சிறுமையனும்போற்றிசெய்தேன் சேயனைக்காத்திடாயே.

வசனம்

சரணம் சரணம் தாயே அன்னை அழைத்த சேதி இன்ன தென்று தெரிவிக்கவேண்டும் அன்னையே.

பார்வதி தரு

சக்திரம்சிருக்ககண்மணி சுகமாகவாழ்வாய்
... சத்திரம்சிருக்ககண்மணி
இந்தபூலகமதை விந்தையுடன்படைத்த
சாருள் சாதில்பெருமிப்ரமனைச் சிறையிலடைத்தாய்
பழுதில்லாவேதத்தையும் ... யுரைத்தாய் சுக

சுப்ரமணியர் தரு

அன்னையேயுன்முகம்வாடியே சொல்லிருப்பதென்ன
அன்னையேயுன்முகம்வாடியே
என்னுயிர்மாதா உத்தமனதில்கொண்டாய்
சாருள் ... தனக்கோனவாய் ... திரதாயே
சந்தேகமில்லாமல் விந்தையாய்நீயே அன்

பார்வதி தரு

அருணையம்பதியைநாடியே — தபசெய்ய
அருணையம்பதியைநாடியே
திரிபுரமெரித்தபுரந்தன் — தந்தைதந்தாரேசாபம்
அருள் — சேயிழைபெறத்து — சிந்தையும்வாடினேன்
சேயனேகாவல் — புரிகுவாய்தேடினேன் — அரு

சுப்ரமணியர் தரு

அன்னையேவிசனங்கொள்ளாதே மைந்தனுன் இருக்கையில்
அன்னையேவிசனங்கொள்ளாதே
உன்னிததபத்திற்கு — பின்னங்கள்சேராவண்ணம்
அருள் — உத்தமன்காவல் — பத்தியாய்புரிவேன்
சித்தர்கலங்காதே — நத்தியேவருவேன் — அருள்

பார்வதி விருத்தம்

அரக்கர்களைகருவறுக்க ஆறுமுகமாயுதித்த
திரமையில்மிகுந்தபாலா திருவண்ணாமலைக்குசெல
காமதில்மான்மழு கமண்டலந்தரித்தசிவ
பாமனைக்கோரிதவம் பாவையும்செய்குவேனே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் கண்மணி அண்ணாமலை நகருக்குச் சென்று தவம் செய்யவேண்டும் வாரும் மைந்தனே.

சுப்ரமணியர் தரு

நடந்துவாரும்அன்னையே — அண்ணாமலை
நாமும்போவோம்அன்னையே
அடர்ந்தபுதர்வனம் — திடமுடன்தாண்டியே
அன்னையேவருகுவாய் — அன்னையேவண்டியே — ந

பார்வதி தரு

வெற்றிவேல்பிடித்தபாலா — கார்த்திகை
விட்டோமேநாமும்லோ
கற்பாறைகுன்றுகள் — கானகம்கடந்தோமே
கந்தனைவருகிறேன் — கன்னியாள்தொடர்ந்துமே — வெ

சுப்ரமணியர் தரு

சந்தேகமிகப்பட்டு — என்தாயே
தந்தையைவேதம்கேட்டு
இந்தப்படிசாபம் — என்தாயேபெற்றோமே
இனிமீதுவாடாதே — ஏகினோசற்றுமே — சந்

பார்வதி தரு

நீலமயில்வாகனனே வேலா — வணங்கனே
நாமுங்கடந்தோமலா
நிலவைவந்ததால் — இடைவெளிதன்னிலே
சேயிழையுந்தங்கி — செல்லுவேன்பின்னாலே — நீ

சுப்ரமணியர் கவி

இந்தநேரம் இடைவெளியில் என்தாயேநீதங்கியிருக்க
சிந்தையும்கொண்டதாலே சீர்பெறத்தாயேகேளும்
விந்தையாகபந்தல் அமைத்துமேபோட்டுவைத்தேன்
அந்தமாய்நீஇருப்பாய் அன்னையேபிரியமாக.

வசனம்

ஆனால் கேளும் அம்மா இந்த இடை வெளியில் தங்கியிருக்க ஆசை கொண்ட படியால் வாழையிலையினாலே விசேஷமான பந்தல் போட்டு வைத்தேன் தாயே.

பார்வதி கவி

கன்னியாள்தங்கியிருக்க கதலியின்தழையினாலே
உன்னிதமாகபந்தல் ஓங்கியேபோட்டதாலே
பன்னியேசந்தியாவந்தனம் பாவையும்முடிக்கவேண்டும்
சன்னமாய்கிரியடைந்து ஜலமதுகொண்டுவாரும்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் கண்மணி நான் சந்தியாவந்தனம் செய்ய ஜலம் வேண்டும் உன் சக்திவேலால் மலையைகிரி ஜலம் கொண்டுவாரும் மைந்தனே.

சுப்ரமணியர் சிந்து

அன்னையாளுரைத்தபடி — வேலவர்
அன்பாய்ஜலமது கொள்ளவேநாடி — அ
குன்றுகளிரிலே தானும் — மலைகளை
கூறுனசக்தி வேலால்பிழிந்தார்.
சத்தசமுத்திரம்போல் — ஜலமது
தனுமிதிரண்டு நதியாகவரவே
முந்தையன்தான்பார்த்து — ரத்தமதை
மாதாவைகேட்கவே கருத்துக்கொண்டான் — தந்தினம்.

சுப்ரமணியர் கவி

அரியதவம்செய்துபெற்ற அன்னையேகேளாயம்மா
கரிதனையுடைத்தேன்வேலால் வெள்ளையும்உதிரமாக

பெரியகீர்த்தியாக பிரண்டுவருகுதிங்கே
பிரியமாய்க்குருத்தைப் புகலுவாய்தாயேநீயும்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் தாயே! இதோ எதிரில் தோன்றிய மலைகளை சத்திவேலால் உடைத்து கெங்கை வரும்படி செய்தேன். அதில் உதிரம்பெருகி ஜலத்தோடு வரவேண்டிய காரணம் என்ன சந்தேகம் தெளிய சொல்லும் தாயே.

பார்வதி கவி

சத்திவேல்கையில்கொண்ட சரவணபவனேகேளாய்
மெத்தவேபிரமனாலே மறையவரேழுபேரும்
சுத்தமாய்சாபம்பெற்று தோன்றினார்மலைகளாக
வெற்றியுள்ளவேல்பட்டு முனிவரும்சாபம்தீர்த்தார்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் வடிவேலனே! அனந்தமாபுரம் என்ற நகரில் எழு பிராமணர்கள் நிவிலைகளைச்செய்து பிரம்மனைக்கோரி தவஞ்செய்ய பிரமன் தவத்திற்கு இரங்கி நீங்கள் கொடியபாவத்தைச்செய்தபடியால் நீங்கள் எழுபேரும் எழுமலைகளில் முறை தவறாமல் தவத்தை செய்வீர்களானபடியால் அப்போது பார்வதிக்கு ஜலம்வேண்டி சுப்ரமணியர் வேல் விடுவார் அந்த வேல்பட்டதும் உங்கள் சாபம் நீங்கி பாவம் தொலைந்து விடுவீர் என்று சொன்னபடி அந்த முனிவர் நீங்கிய மலையை துளைத்தபடியால் உதிரம்பெருகி நதியாக வருகிறது மைந்தனே.

சுப்ரமணியர் தரு

சந்தேகம்தெளிந்தேனம்மா சுந்திரவேலனும்
சந்திராவதனம் மிகமுழுத்து தாயே
சாற்றுவாய்நதிக்கு பெயரெடுத்து

பார்வதி தரு

செயாறுமாகாமத்தேயம் செப்பினேன்நதிக்கு
சிந்தையாறகளிப்பாய் மைந்தனே இதில்
செபதபங்களை செய்தேனே

சுப்ரமணியர் தரு

அங்கையற்கண்ணியேஅம்மா தங்கியேநீபந்தலுக்கு
அன்பானபெயர்வைப்பாய் தாயே இந்த
அகிலத்தோர்அறிந்திட நீயே

பார்வதி தரு

வண்ணமாயிந்தகருக்கு வாழைப்பந்தலென்றுபேர்
வஞ்சியாநானுரைத்தேன் மைந்தனே உத்தன்
சஞ்சலத்தைநீக்குவாய் கந்தனே

சுப்ரமணியர் கவி

சிரோங்கநகரத்திற்கு சிறப்பானபெயரைவைத்த
எரோரும்அன்னையாளே இவ்விடம்தன்னைவிட்டு
தாரோக்கும்அருணகிரி தவமதுசெய்ய அங்கே
பேரோங்கசாமியுடன் செல்வோம்தாயே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் தாயே! இந்தகருக்கு வாழைப்பந்தல் என்று நாமதேயம் வைத்தபடியால் அண்ணாமலை செல்லுவோம் வாரும் தாயே.

பார்வதி கவி

அப்பனேமகனேபாலா அழகியநகரைவிட்டு
செப்பியேபிரமனாதி தேடிக்காணாநகரம்வந்தோம்
தப்பில்லாமுனிவர்கூடி தவமதுசெய்வதாலே
கப்பியேஆசிரமத்தில் கன்னியும்செல்லுவேனே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் மைந்தனே! வாழைப்பந்தல் நகரைவிட்டு அண்ணாமலை நகர்வந்தோம் இதோ கூடி தவம்செய்யப்பட்ட முனிவர் ஆசிரமம் செல்வோம் மைந்தனே.

பொது வசனம்

அதோ செப்படியென்றால் பார்வதி திருவண்ணாமலை நகரம்வந்து முனிவர்கள் கூடி தபஞ்செய்யும் ஆசிரமம் செல்லும்போது கௌதம முனிவர் வருகிறது.

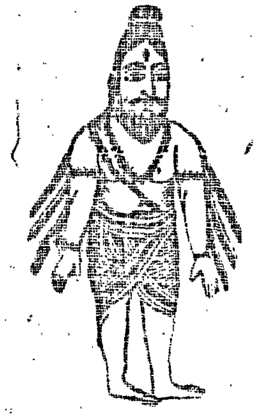

கௌதமமுனிவர் வருகிற கவி

அத்தினைபுரிதனிக்க ஆண்டவன்பாரியான
சத்தியுந்தவமேசெய்ய தையலும்வருகும்போது

சுத்தமாய்காவிபூண்டு தாலக்ருமந்தசடைமுடித்து
கர்த்தனைமன திலேகோரி கௌதமர்வருகின்றாரே.

கௌதமர் தரு

காவியாடைபூண்டு — கமண்டலங்கையிற்கொண்டு
கௌதமரிஷியும்வந்தார் — கொலுவைநாடி
கௌதமரிஷியும்வந்தார்

தாவிசடைமுடித்து — தவமுனிவர்கள்போற்ற
சுருள் தந்துவமறைகளை — மெத்தபுணர்ந்தவர்
முத்திக்குநல்வழி — மெத்தவிதிப்பவர் கா

சென்னியிற்சடைகுலுங்க — செவியிற்குண்டலம்மின்ன
பன்னிசேஷர்கள் — பரிவுள்ளவேதம்பன்ன
சுருள் பாசமாம்பசுமன் — பதத்தைவேண்டி
பரிவுடன்வருகிறேன் — முகிலுறும்நாடி செ

கௌதமர் கவி

மண்ணுலகின் னுமளந்த மாயவன் தங்கையாளை
புண்ணியஅரியபுத்தன் பொன்னடிகமலங்கட்டு
வண்ணமாமலர்களைக்கொண்டு வேண்டியதோர்மலரைக்கொண்டு
தொண்டனும்போற்றிசெய்தேன் ஆணையதுபுரிகுவாயே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் தாயே உன் திருவடிக்கு முனிவன் மலர்களை சாற்றி வந்தனம் செய்தேன் தாயே.

பார்வதி தரு

வந்தனம்செய்துநின்ற — விந்தையுள்ளகௌதமரே
இந்தயுலகமதில் — என்றுமேசுகமாக
சுருள் குறைகமில்லாமல் — வாழ்குவாய்முனியே
தந்தேன் ஆசீர் — வாதமும்முனியே வ

கௌதமர் தரு

அன்னையேயுன்னைக்காண — என்னபுண்யம்செய்தேனோ
அருந்தவன் ஆசிரமம் — பெருமையாய்டைந்ததே
சுருள் அங்கையற்கண்ணியே — வந்ததேனிதை
அறிவிப்பாயம்மா — பிரியமாயோதியே அன்

பார்வதி தரு

ஆதிசிவனைக்கோரி — அருந்தவம்செய்யவேண்டி
ஆதிபுரியும்முனிவர் — ஆதிக்கும்பதிக்குத்தாண்டி
சுருள் உதயனும்நாடியே — வந்தேனேமுனியே
தவமதுசெய்குவேன் — உதயனுந்தனியே ஆதி

கௌதமர் தரு

உந்தன்பெருமைதன்னை — உலகோர்அறியாரம்மா
அந்தமாய்க்கோரியதனை — அருந்தவம்செய்வாயம்மா
சுருள் இந்தனில்தன்சன் — இடபாகந்தருவார்
சுந்தரதாயே — சுகமதுபெறுவாய் டந்

பார்வதி கவி

திரிபுரம்தன்னையெரித்த திக்கண்ணன்பாதம்கோரி
அரிவையும்தவமேசெய்வேன் அன்புள்ளமைந்தாநீயும்
பரிவுள்ளதபத்திற்கு பின்னங்கள்வராவண்ணம்
நெறியுடன்காவல் நாடியேசெய்வாய்நானே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் மைந்தனே! பரமனுடைய நாமத்தைக் கோரி அரிதாகிய தபத்தை செய்கின்றேன் யாதேனும் குற்றமில்லாமல் காவல் செய்குவாய் மைந்தனே.

பொது வசனம்

அதேபோதப்படி என்றால் பார்வதி தவம் செய்யும்போது சப்த முனிவர் காவல்புரிய தேவேந்திரன் மகிடாசுரனை சம்மாரம் செய்யும் பொருட்டு பிரமனைநாடி வருவது.

தேவேந்திரன் தரு

வேதாயுந்தன்பாதந்தன்னில் — போற்றிசெய்தேனே இந்த
விண்ணவரை காத்திடுவாய் — வாணிநாதனே

பிரமன் தரு

வந்தனம்செய்துநின்ற — இந்திராவாழி உனக்கு
வந்திதென்னஆபத்து — சொல்லுவாயோதி

தேவேந்திரன் தரு

வரம்பெற்றமகிடாசுரன் — தேவர் தன்னையே அவன்
வாட்டுறானே தினம்வந்து — தாவிமுன்னையே

பிரமன் தரு

தேவரை வதைசெய்யும் — சூரன் தன்னையே மடிக்க
திருமாலைகேட்டறிவோம் — வாருமுன்னையே

தேவேந்திரன் தரு

சத்தியலோகம்தன்னைவிட்டு — நாமும்கூடியே இப்போ
சீக்கிரம்வைகுந்தம் — வந்தோம்நாடியே

பிரமன் கவி

அந்தமாய்வைகுந்தத்தில் அரவசயனம்கொண்ட
தந்தையேயுந் நன்பாதம் தனையனும்போற்றிசெய்தேன்.

தேவேந்திரன் கவி

சுந்திரம்திகழ்பெற்ற மவாபீயோர்க்கன்பாதம்
இந்திரன்போற்றிசெய்தேன்என்றனைக்காத்திடாயே.

வசனம்

சர்ப்பசயனங்கொண்ட கடவுளே! உந்தன் திருவடிக்கு சரணம் சரணமையா சுவாமி.

திருமால் குறுங்கவி

எந்தனைப்பணிக்கின்ற இந்திராபிரமாவாழி
வந்ததோர்சேதிதன்னை வகுத்துரைசெய்குவீரே.

வசனம்

என் திருவடியை பணிந்த பிரமனே இந்திரனே இருவரும் சுகமாக வாழ்குவீர் வந்தசேதி சொல்லுவீர்.

பிரமன் தரு

மகிடாசூரன்தினம்வந்து   அய்யா அய்யா அவன்
வதைக்குறானெங்களையும்   துய்யா துய்யா

திருமால் தரு

அகிலத்திலேஅவனைக்கொல்ல   பாலாபாலா வீரர்
ஆருமில்லையாதோ   மேலாமேலா

தேவேந்திரன் தரு

அன்பகுசெய்யும்மகிடனைக்!   கொல்லகொல்ல மாலே
அக்கிரமஞ்செய்குவீர்   வெல்லவெல்ல

திருமால் தரு

பரமனிடம்நாம்கூடி   சென்றுசென்று அவனை
பணிந்துநேர் போவோமாரும்   இன்றுஇன்று

பிரமதேவன் தரு

தந்தைதியேபூவருமாய்   கூடிகூடி இதோ
வந்தோமேமகைக்கைகள்   நாடிநாடி

மூவர் பொது கவி

அப்புமாமதிபணிந்த ஆதியுஞ்சோதியான
முப்புரந்தனையரித்த முக்கண்ணனுந்தன்
பொற்பாதகமலக்கட்கு பலவிதமலரைக்கொண்டு
தப்பிதமில்லாமல் தாளடிபோற்றிடுவோமே.

வசனம்

பரமக்கடவுளே! உந்தன் திருவடிக்கு மூவரும் அனேக நமஸ்காரம் செய்தோம் காத்துரக்ஷிப்பீர் கடவுளே.

பரமன் தரு

பாதமதைப்போற்றிசெய்த   பத்தியுள்ளமூவரே
பாரினிலேசுகமாக   வாழ்ந்திடுவீர்தேவரே

திருமால் தரு

மைத்துனரேஎன்னசெய்வோம்   மகிடாசூரன்பாவியே
மாதவதேவர்களை   வதைக்குறானேதாவியே

பரமன் தரு

தேவரைவதைக்குசூரன்   ஆவிதன்னைவாங்கவே
திருமாலேமுடியாமல்   சொல்லவந்தீர்எங்கவே

பிரமன் தரு

ஆலமுண்டஈசனே   அடிபணிந்தேன்நடராஜனே
அன்னைபார்வதியாலே   அரக்கன்மடிவான்நேசனே

பரமன் தரு

சக்திபிங்குயிலையே   சதுர்முகனேசொல்லையே
சங்கரனென்னசெய்வேன்   பேசவந்தாய்சன்னையே

தேவேந்திரன் தரு

தில்லைநடராஜனே   சிவகாமிஎங்கேநேசனே
தேவர்துயரம்தீர்க்க   சொல்லுவீர்கையிலாசனே

பரமன் தரு

திருவண்ணாமலைநாடியே   தேவியாரும்வாடியே
தவமதுசெய்கின்றாளே   செல்லுவீரேதேடியே

திருமால் தரு

தங்கைதன்னைத்தேடியே   தேவரும்செல்வோம்கூடியே
தாவியேவழிநடந்து   வருகுவீரேதேடியே

பிரமன் தரு

அப்பாஇதோவந்தோமே   அண்ணாமலையைக்கண்டோமே
அத்தைபார்வதியை   காணுமிங்கேவிண்டேனே

சுப்ரமணியர் தரு

மாமாபுத்தன்   பாதமே
மருகன்பணிந்தேன்   பாருமே

திருமால் தரு

அடிபணிந்தமருகனே   ஆசீர்வதித்தேன்முருகனே
அன்புள்ளஎந்தன் தங்கை   எங்கேஅறிவிப்பாயேமருகனே

சுப்ரமணியர் தரு

தந்தைதன்னைக்கோரியே   தவமதுபுரிந்தியே
அந்தமாகஅன்னையாரும்   செய்கின்றாளேகோரியே

பார்வதி வேறு தரு

அன்னையுடைத்தன் திருப்பாதமே — மாது
அடியினைப்பணிந்தேன் நீ தமே
பின்னுமன்னுமனாந்த — கன்னனேவாருமே
வண்ணமாயுவந்த — சேதியைக்கூறுமே அ

திருமால் தரு

பாதம்பணிந்திட்டதங்கையே — இந்த
பாரினில்வாழ்ருவாய்மங்கையே
திருச்செய்யும்மகிடா — சூரனைமடித்துமே
மாதவமுனிவர்கள் — துயரத்தைத்தீருமே ப

பார்வதி தரு

சூரனைமடித்திட அண்ணா — உன்னால்
தீரங்கள் இல்லையோ கண்ணா
நாரியாலாகுமோ — காரியன்றுசெய்குவேன்
காரணம்புகலுவாய் — காரணம்உரைகுவாய் அ

திருமால் தரு

உந்தனால்சூரன்மடிவானே — வரம்
தந்தாரே முனிவர்கள்கூடியே
சந்திர தங்கையே — துர்க்கைரூபங்கொண்டு
சூரனைமடித்துமே — துயரந்தீர்ப்பாய்கண்டு உ

பார்வதி கவி

அப்படியானால்சரி அண்ணாயுன்வாக்குபோல
துப்புள்ள துர்க்கையாகி சூரனைத்தான்மடித்து
சுப்பிரமே தேவரிட கஷ்டத்தைதீர்த்துவைப்பேன்
ஒப்பிலியே தேவரோடு உத்தமா சென்றுவாரும்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் அண்ணாவே! தங்களிட வாக்குப்படி மகிடா
சூரனைமடித்து தேவர் துயரத்தை தீர்த்துவைக்கின்றேன் அண்ணாவே.

பொது வசனம்

அதேப்படி என்றால் தேவர்களும் விஷ்ணு பிரமன் முத
லான பேர்களும் பார்வதியாள் மகிடாசூரனை சம்மாரம் செய்யும்படி
வாக்குபெற்று சென்றிருக்க மகிடாசூரன் தேவியைப் பார்த்து சொல்
கிறவிதம் காண்க.

மகிடாசூரன் கவி

அன்னையேசொல்வேன்கேளாய் அரியயன்தேவர்முதல்
பெரியதெய்வத்தானும் பாமனும்எனக்கடக்கம்
திரமையுள்ளபடைகளோடு தினமும்சென்றுவேட்டை
பிரியமாய்ஆடிவாரேனின்று பூவையேவிடையளித்திடாயே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பெண்ணே மங்கள வல்லியே இன்றைய நாளில்
ரதகஜதுரக பதாதிகளுடனே கானகம் சென்று வேட்டையாடி மாமிச
பக்ஷணங்களைத் தின்று பரியாறிவருகிறேன் விடைதாரும் பெண்ணே.

மங்களவல்லி தரு

கானகத்தில்வேட்டையாட கன்னுமானேபோறேனென்றீர்
கன்னியாள்கெட்ட சொப்பனம் — என்னாதாரே நா
கண்டேனே — போகவேண்டாமே கா

மகிடாசூரன் தரு

போகவேண்டாமென்றுரைத்த — பூங்கிளியேமாமயிலே
பொல்லாங்குனக்குவாருதே — அடிபெண்ணேகண்ணே
பூவைநீ — தடுக்காதேபசாதே பே

மங்களவல்லி தரு

பொல்லாதசொப்பனங்கள் — பூவைநான்கண்டதாலே
போகவேண்டாம்வேட்டையாடவே — என்மன்னனென்று
பூவையெந்தன் — வார்த்தைகேளுமே போ

மகிடாசூரன் தரு

பாரில்எனைசெயிக்க — வீரர்களுண்டோபெண்ணே
பரமனும்எனக்கடக்கமே — அடிமானேதேனே
பழுதெனக்கு — நேராதுபோடிநீயே ப

மங்களவல்லி சிசபத்தியம்

மன்னவா இன்றிரவில்நானும்
மங்கையாள் நித்திரைசெய்யும்போது
உன்னிதமதில்கோட்டை இடியக்கண்டேன்
உலகோர்கள்வணங்கும் செங்கோலழியக்கண்டேன்
கன்னியும்மங்கிலியம் அறுக்கக்கண்டேன்
கங்கணவளையல்களை யுடைக்கக்கண்டேன்
இன்னமும்அநேக கினாகண்டேன்
என்நாதாவேட்டைக்குப் போகவேண்டாம்.

மகிடாசூரன் தரு

இந்தயுலகமதில் — பெண்ணே எதிரி
எனக்கொருவரில்லை — கண்ணே
சந்தேகமாகவே — தையலேபேசாதே
எந்தனிடமன்கண்டால் — வணங்குவான் வீசாதே இ

மங்களவல்லி தரு

கேடுவரும்பின்னே — நாதாமதி
கெட்டுப்போகும் — முன்னேநீதா

வாடுதேனென் மனம் வஞ்சியாள்என்செய்வேன்
தேடியேகானகம் செல்லவேண்டாம்நைவேன் தே

மகிடாசுரன் தரு

போப்போபாவித்தியக் காரிபோடி
புத்திசொல்ல வந்தாய்நீறியே
இப்பாருகைத்தில் எவ்விசெயிப்பாரில்லையே
எந்தனைத் தடுக்காமல் ஏகுவாய்தொல்லையே

மங்களவல்லி தரு

கன்னியாள்வார்த்தையைத் தட்டியேநீரும்
கானகம்சென்றுமே கொட்டியே
துன்பங்களடைகுவீர் தோகையார்த்தகவேளும்
சுகமாகவாழ்நலாம் சுந்தரனேநானும் த

மகிடாசுரன் கவி

நல்லதோர்தீகூறும் கன்னியேபாட்டதிலு
காடியேதுதித்திடும் நிரும்பனேமந்திரிகளாய்
எல்லோயோர் புகழ்பெற்றோங்கி
எண்ணில்லா சேனையோடு
கல்மலைவனம் கடந்துநாமும்
காடுப்புலிசிங்கம் தன்னைக்கொல்ல
வில்லைக்கரத்தில் தாங்கிமிக
வேட்டைகளாடி இன்றுவருவோமே.

வசனம்.

ஆனால் கேளும் மந்திரியே! இன்றையதினம் சதுரங்க சேனைகளோடு சென்று காடு புலி சிங்கம் இவைகளை வேட்டையாடி மாமிசங்களைப் புசிக்கவேண்டும் சீக்கிரம் படைகளொடுவாரும் மந்திரிமாரே.

நிரும்பன் கவி

சண்டையும்பயந்தோடுகின்ற சந்திரமன்னனேகேளாய்
அண்டர்மாமுனிவர்தேவர் அயனரிதிகைப்பட்டஞ்ச
துண்டரீகப்படையைக்கூட்டி நீருடன்வந்துசேர்ந்தேன்
எண்டிசையோர்துதிக்க ஏறுவீர்ரதத்திலன்னே.

மகிடாசுரன் தரு

வாருங்கள்வாருங்கள்வீரரே ரதத்தில்
ஏறுங்கள்ஏறுங்கள்தீரரே
காரிடிபோல்முரசுபேரிகை நல்ல
கனத்தமல்லரிகொட்டகாரிகை
காடுபுலிதன்னைக்கொல்லுவோம் இந்த
கானில்எதிர்த்தோரைவெல்லுவோம்

வில்லைக்கைதனிலெடுப்பீரே இந்த
உலகத்தில்எதிர்த்தோரைவதைப்பீரே வா

பார்வதி கவி

அந்தமாய்காவல்செய்யும் அஷ்டவயிரவமூர்த்தி
சுந்திரகந்தாகேளாய் சீர்பெருந்தபச்சாலையில்
துஷ்டகம்நேர்ந்திடாமல் திடனமாகக்காவல்
விந்தையாய்ச்செய்குவீரே மெல்லியுந்தவமேசெய்வேன்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் வயிரவமூர்த்தியே கந்தப்பெருமானே நான் தவம் செய்வதில் பின்னம் வருகாமல் காவல்புரிவீர் மைந்தர்களே.

மகிடாசுரன் தரு

வேட்டையாடுவோம்வாருங்கள் நல்ல
வீரசூரமந்திரிமார்களேநாமும் வே
வேட்டையாடுவோம்நாமும் காட்டைதயடைந்தாமே
கூட்டங்கூட்டமாயோடும் குஞ்சரம்காடினை
கொட்டிஅடர்த்வனம் எட்டிஅதிவேகமும்
கிட்டியேயிருக்கத்தை வெட்டிஎறிவீர்களே வே

பொது வசனம்

அகோகேதப்படி என்றால் மகிடாசுரன் வேட்டையாடி வருகின்றபோது ருத்திரன் சோமன் கபாலி ருத்ரசங்கரன் கோதண்டன் விதன் சித்ராங்கதன் என்னும் எட்டு வயிரவரும் தாக்கனைக்கு கோரக்கனைக்கு என்னும் இருவரும் மகிடாசுரன் மந்திரியாகிய நிரும்பன் இன்னும் அநேகசேனைகளை மடித்துப்போட அப்போது மகிடாசுரன் அதிக கோபத்தோடு வருகும்போது முனிவர் பார்வதியைக் கண்டு சொல்கிறவிதங் காண்க.

முனிவர்கள் கவி

அருந்தவம்தன்னைச்செய்யும் அன்னையேகேளாயம்மா
எருமைமுகம்வாய்ந்த இழிகுலமகிடாசுரன்
கரிமலைபோலவொருன் கண்டுமேபயந்துவந்தோம்
பெருமையில்மிகுந்தாயே புனிதரைக்காத்திடாயே.

வசனம்

ஆனால் கேளும் தாயே! மகிடாசுரன் இதோவந்து முனிவர்களைப் பிடித்து அநாகதம் செய்கிறான் எங்களைக்காத்து ரக்ஷிப்பீர் தாயே.

பார்வதி கவி

அஞ்சவும்வேண்டாம்நீரும்பா அன்னைநான் இருக்கும்போது
கொஞ்சநாள் இன்னும்தாக்குள்ளே குன்னவெவருரான் தன்னை
பஞ்சுபோல்பறக்கடித்து பாரோர்கள் துயரம்தீர்ப்பேன்
வஞ்சியாள் தூர்க்கையாக வடிவமுங்கொள்கின்றேனே.

வசனம்

ஆனால் கேளுங்கள் முனிவர்களே! மகிடாசூரனை சம்மாரம் செய்கிறேன் பயப்படாமல் இவ்விடத்தில் இருப்பீர்கள் முனிவர்களே.

பொது வசனம்

அதிகோதிதப்படி என்றால் முனிவர்களுக்கு இடம்சொல்லி பார்வதி, சூலி, நீலகண்டி, வருதி, திரிகைமாள் இந்திரைமறையாள் என்கிற சக்தியாகவும் துர்க்கையாகவும் கொலுவாக வருகிறன்றதம் காண்க

துர்க்கை வருகிற கவி

அரனுக்குபாரியாகி அகிலத்தில்நிறைந்தரூபி
சிரமதில்மகுடம்பூண்டு சிங்கவாகனம்ஏறி
கரமதில்சூலம்ஏந்தி கண்டவர்பயந்துஓட
துரகனைபடையைக்கூட்டி துர்க்கையும்வருகின்றாளே.

துர்க்கை தரு

ஆதியாயுலகில் ஆதித்தவளாம்பராசக்தி
ஆங்காரரூபி துர்க்கை வந்தனளே
சோதிமாமணி மகுடம்மின்னிட
சந்திரப்பணி மார்பிலிலங்கிட
காதினில்ஒளி கவசம்குலுங்கிட
கழுத்தில்ரத்தின மாலையிலங்கிட ஆ
காலருத்திரிநீலி யானவளாம் துஷ்டர்களை
கண்டுமடிக்கருளி யானவளாம்
ஆலமுண்டோன் தேவியானவள்
அண்டர்ஆயிரம் தீர்க்கவந்தவள்
வேலும்சூலமும் கையில்கொண்டவள்
வேண்டுமடியார் வினைபைத்தீர்ப்பவள் ஆ

துர்க்கை கவி

அருமையும்பெருமைவாய்ந்த அன்னபூரணியேயுந்தன்
திருவடி தன்னில் நையுமே பாத்தியே செய்தேன்
விரும்பியே இன்றநாளில் மெல்லியைத்தானழைத்த
கருத்ததையின்னதென்று கன்னியர்க்குரைத்திடாயே.

வசனம்

சருணம் சருணம்மா என்னை அழைப்பித்த காரணம் இன்னதென்று தெரியச் சொல்லவேண்டும் மம்மணி.

பார்வதி கவி

வந்தனம்செய்தநின்று வந்தியேவர்ப்பொழுதி
உந்தனையழைத்ததேதி உரைப்பனுனைப்பேன்கேளாய்
அந்திமாயமகிடாசூரன் அமராபுரியைவந்ததாலே
சிந்தையும்கலக்கிடாமல் சூரனைமடித்துவாராய்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் துர்க்கையே நீ சென்று மகிடாசூரனை சம்மாரம் செய்து வாருமடி நீலியே.

பொது வசனம்

அதிகோதிதப்படியென்றால் துர்க்கையோடு இன்னும் பலசக்திகளும் சென்று மகிடாசூரன் சேனைகளோடு யுத்தம் செய்து அபிராமி என்பவள் அருணிகன் என்பவனைக் கொன்றாள். வாரணி என்பவள் கர்தன் என்பவனைக் கொன்றாள். அருணாசலி என்பவள் அக்கினிக் கண்ணனை கொன்றாள். சக்தி என்கிறசக்தி கபிடவனையும் புகக்கண்ணனையும் கொன்றாள். துர்க்கை மகிடாசூரனைப் பார்த்து சொல்லுவது.

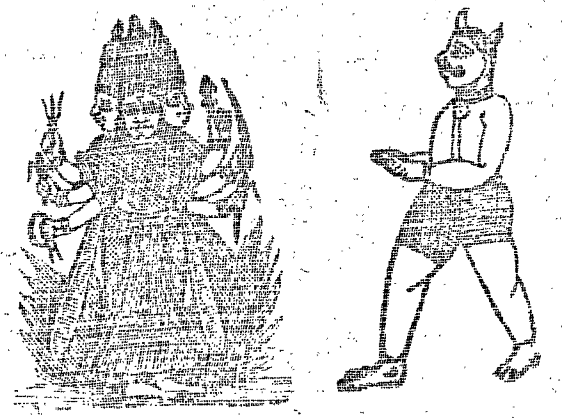

துர்க்கை சிந்து

கண்டான்சூரன்தன்னை, நீலியவள்
கடுங்கோபங்கொண்டுமே அடுப்புலிபோல்
கொண்டான்கரத்தில்சூலம் தேவர்கள்மெச்ச
சொக்கித்து உக்ரமுடன் தாவோடிந்து
விடுத்தாள்பாணந்தன்னை சாசரவென்று
விரட்டு சூரன்சேனை நாள்மடிய தந்திரம்.

மகிடாசூரன் சிந்து

ஆரடிநீலியாளே எந்தன்படையை
அநாப்பதாலே தான்மடித்தாய்
பாரடியுந்தனையே விடுவதில்லை
படைகளைமடிக்கும்நான் கொடுக்குவ்வேனே
வில்லதுதன்னைகையில்லடுத்தேன் அக்கினிக்கணை
வில்லில்சரங்கோடி தான்தொடுத்தேன்

அல்லைவென்றிலங்கிட்டதோ பூதகணங்கள்
அநேகத்திலே சேனைகளை சின்னபின்னமாய் தந்தினம்.

துர்க்கை சிந்து

ஆரென்று ஏன் தெரிவிக்கவில்லை அறிக்குமே
அக்கினிக்கண்கள் தாக்கின்றிட்டாய்
அரசன் இதற்குறைந்தன்பார் உந்தனையே
அக்கினி துர்க்கினி சுடர்விக்கவும்பா
காளியுருவம்பெற்றேதன் கபாலினி
அசுரருடைவரும் தகர்க்கவே
காளவென் குருமுன்று உந்தனிட
[illegible] வில்லிதான் முறித்தேன் தந்தினம்.

மகிடாசுரன் சிந்து

வில்லைத் தூக்கிக் கதிர்த்தாய் துர்க்கையாகினை
வல்லமைப்பதில்லை தனி சற்றுதில்லடி
பொருள் மேலறங்கிட்டான காண்
நாரான் திருமேனியே மதயானையாக
அரியவர் திருஞானிப்பார் எந்தனைக்கண்டால்
ஆர்பாராமன் கண்டகன் பிகைப்பட்டழிய
சிறியதோ முகத்து கினியானோ
அரக்கர் திரண்டுமே வேகமாய் கலக்கிவிட்டுவே தந்தினம்.

துர்க்கை சிந்து தரு

அடைமுன்னின்றுக்கிட்டுண ஏண்டிகையுந்தனிக்க
அசுரியையார்வெருடமும் எடுத்தேன்
கண்டவர்பார்க்கதுத்த கதித்தேசமம்கொண்டுமே நீ
வந்திநீக்கியதனமேந்தப் பாய்க்கிளை
கடித்துயமெண்டைதன்னை அடிக்கரத்தம்குடித்து
காளியுடனேதிகளும் கொண்டாளே தந்தினம்.

மகிடாசுரன் சிந்து

அக்கினிப்பொறிபோலும் திக்குதிக்காய் தான்சிதற
அசுரர்களும் அக்கினிருபம் கொண்டானே
[illegible] அதிரோம்ப கக்கியே அக்கினிதன்னை
[illegible] நெருக்குதன் பிடித்தானே
பாதிமதியணிந்த ஆதிசிவனும் கண்டு
பயங்கொண்ண அக்கினியை சொரிந்தானே. அ

துர்க்கை விருத்தம்

முப்புரமெரித்தாதா மெய்குழலென்னைச் செய்பவர்
அப்புள்ளசுரான்தன்னை அடிக்கவேமடித்துப்போட்டேன்
கப்பியேபலருபங்கள் கொண்டுமேவருகின்றானை
அப்புமமதியணிந்த ஆண்டவாகார்த்திடாயே.

வசனம்

சம்போசங்கர மஹாதேவா! நான் என்னசெய்குவேன் அரக்கனை
சேனை அறுத்தெறிய மறுபடியும் பலருபங்கொண்டு வருகின்றானே
எப்படி மடிப்பேன் தெய்வமே.

அசரி வாக்கு கலி

அரிவையேவீணம்வேண்டாம் அசுரனும்சுதானமையான
எருமைக்கிடாமுகத்தோடு எதிரேவருகும்போது
சிரசதையறுத்துதுள்ளி சிறையதையிடித்துக்கொள்வாய்
இறந்துமேபோவான்சூரன் வந்திறைவிசனம்வேண்டாம்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் துர்க்கையே! சூரனவன் எடுத்து எருமைக்
கடா முகத்தோடே சண்டை செய்யும்போது அவன் சிரசையறுத்து
தள்ளியிடித்து நின்றுகொண்டால் சூரன் இறந்து விடுவான் துர்க்
கையே.

மகிடாசுரன் கந்தார்த்தம்

இந்தத்தார்புவனத்தன்னில் எந்தனைச்செயிப்பாரில்லை
அந்தமாய்வதைசெயிக்க அரிவையிலத்தாலே
உந்தனைவிடுவதில்லை நாடியேதனித்திட்டாலும்
கந்தகம்போல்வெகுண்டு

தரு

கரத்தில்வில்லினை தந்தேன் அதினையாளாம்
சராசரவென் அடிதாடுத்தேன்
திறமையுள்ளதேவர் மூவர்கள்வந்தாலும்
அருள் தேடவேரமன்பதி யோடவேஅடிப்பேன்
இடமுள்ளபாடனை நொருக்குள்ளேமடிப்பேன் கா

துர்க்கை கந்தார்த்தம்

நல்லதொருாயுத்தன் நியாயத்தைதநிறுத்திவையும்
தொல்லுலகில்உன்னைக்கொல்ல தீரர்களில்லையென்று
துள்ளியேகுதிக்கவந்தாய் துர்க்கைநான்இருக்கும்போது
வல்லமைதன்னைப்பார்க்க

தரு

வாளதுதனைகாயில்பிடித்தேன் உந்தன்சிரசை
வெட்டித்தள்ளியேமிதித்தேன்

வாளுக்கு நேர்கொண்ட   வருத்தந்தனைத் தீர்க்கின்றேன்
தானவர்பக் கிளிக்கிட்   ஆவியைப்போக்கினேன்   வா

பொது வசனம்

அப்போது தப்படி என்றால் சூரன் சிரசை யறுத்து துர்க்கை கீழே தள்ளிவிட்டு அவன் மார்பைக் கிழித்துப் பார்க்கும்போது லிங்கம் இருக்க அதையெடுத்து பார்வதி கண்டு சொல்வது.

துர்க்கை கவி

அந்தமாய்த்தவஞ்செய்யும் அரிவையேகேளாயம்மா
அத்தனிடபாகம்தன்னில் உத்தமிபோற்றிசெய்தேன்
வித்தையாய்மகிஷாசூரன் மார்பைக்கிழித்துப்பார்த்தேன்
இத்தேர்தியிலிங்கம் இருந்ததேகண்ணாற்பாரும்.

வசனம்

அம்மை கேளுமம்மா மகிடாசுரன் மார்பைக் கிழித்துப் பார்த்த போது இந்த லிங்கம் இருந்திட எடுத்து வந்தேன் கண்ணால் பாரும் உண்மையேயிதோ.

பார்வதி கவி

செல்வமாவளர்த்திட்ட திடமுள்ளமகிடாசூரன்
ஆவியைவிட்டதாலே அரிவையும்சந்தோஷித்தேன்
மாதவர்லிங்கம்தன்னை பற்றியேபிடித்தபோது
தாங்கியெடுத்திட்டதே தவமுனிவிவரம்கூறும்.

வசனம்

அம்மைகேளும் சொல்லுகிறேன் மகிடாசுரன்மார்பில் இருந்தலிங்கத்தை நான் தொட்டபோது காய்ந்தது பிறந்தகாரணம் தெரிவிப்பீர் முனிவரே.

கௌதமர் சிந்து

சொல்லுகிறேன்கேளும்மம்மா   மகிடா
சூரனவனின் முன்னோன்றான தந்தைக்கே -
நல்லதோர்பொருமுனிவே   இவன்பேர்
தானும்மேநாளில்செய்து வரும்போது
அகஸ்தியமுனிவரும்மே   அவரோடு
அன்பதுமுனிவர்கள் கூடியேபோனார்
அருந்தவமுனிவரைக்கண்டு   வரமுனி
அடிபணியாமலவன் தானிருக்க
பெருஞ்சாபந்தான்கொடுத்தார்   முனிவனுக்கு
மிருகமகிடாசுர நாசவென்றுமே
வரமுனிதான்பயந்து   முனிவர்களை
வணங்கிசாபமதை நீக்கிரோனென்றான்
எருமைமுகஅசுரனாக   நீபிறந்து
இருக்கின்றகாலத்தில் பார்வதியும்
இடபாகம்பெறவேதவம்   செய்யும்போது
சக்திவீரம்பெறுவாயென்று உரைத்தார்
அந்தசாபந்தன்னைப்பெற்று   வரமுனி
அவதரித்தான்மகிடா சூரனாகவே
விந்தையாய்இருக்கும்போது   பசியால்வாடி
வேட்டைக்குஅசுரனும் போகும்போது
இதமுள்ளமன்னவர்ஜி   லிங்கந்தனைவைத்து
சிவசிவாவென்றுதவம் செய்யும்போது
என்றுமேசூரனவன்   லிங்கத்தோடு
கடும்பசியால்விழுங்கினான் முனிவன்தன்னை
அப்படியேமார்பினிலே   லிங்கமது
சேதமில்லாமல்இருக்கிறதே
சூரனைக்கொன்றதினாலே   பாவமது
சூழ்ந்துகொண்டதே இன்முகத்திலே
பாரினிலுள்ள தீர்த்தம்   ஸ்நானம்செய்தால்
பற்றியலிங்கம்விட்டு சாபந்தீருமே   (சொ)

பொது வசனம்

அப்போதப்படி என்றால் கௌதமர் பார்வதிக்கு மகிடாசூரன் வரலாற்றைக்கூறி பாவந்தீர ஒன்பது நவதீர்த்தம் ஆடவேண்டுமென்று

ஸ்ரீ பார்வதி இடபாகம்பெற்ற மகிடாசுரசம்மார நாடகம்

சொல்ல அசரீரியானது தீர்த்தம் இவ்விடத்தில் ஒன்பது தீர்த்தமும் வரும்படி செய்யென்று சொல்ல பார்வதி துர்க்கையைப்பார்த்து உன் கைவாளால் பூமியைப்பிளந்து ஜலம்கொண்டுவா என்றுசொல்ல துர்க்கைஅவ்விதமேசெய்ய ஒன்பதுதீர்த்த முண்டாயிற்று. அதில் பார்வதி தீர்த்தமாடியபோது கையில் பிடித்திருந்த லிங்கம் விட்டது அதன் பிறகு பார்வதி பரமேஸ்வரி பூஜை செய்து மலையைச்சுற்றி தோத்திரம்செய்கிற விதங்காண்க.

பார்வதி விருத்தம்

சோதியேசுடரேபோற்றி சுடரொளிவிளக்கேபோற்றி
பாதிமாமதியணிந்தாய்போற்றி பரப்பிரம்மசொரூபாபோற்றி
ஆதிமுக்கண்ணாபோற்றி அம்பலத்தரசேபோற்றி
வேதனைதீராய்போற்றி வந்தெனக்கிடபாகந்தருவாய்போற்றி.

வசனம்

சம்போ சங்கர மகாதேவா திரிநேத்திரா மான்மழுசூலா கபாலா நான் செய்யும் தபத்திற்கிரங்கி இடபாகம் தருவாய் பரமசிவனே.

பரமசிவன் கவி

செய்யாழிமாலேந்தும் ஸ்ரீதரன்தங்கையான
தையல்பார்வதியேயுந்தன் தபத்திற்குமெச்சிக்கொண்டேன்
மையலேவேதவர்நாள் பாவைதீர்த்ததாலே
மைவிழிமாதுனக்கு மகிழ்ந்திடபாகந்தந்தேன்.

வசனம்

ஆனால் கேளும் பார்வதியே! நீ பாசபந்தங்களை நீக்கி ஒரே மன உறுதியாய் இந்த மலையைச் சுற்றி வந்தபடியால் உன் தபத்திற்கு மனமிரங்கி இடபாகம் தந்தேன் பார்வதியே.

வாழி விருத்தம்

வார்சடைசிவனுமை வானவர்முனிவர்வாழி
[illegible]படைத்தபிரமன் பரிவுள்ளவாணிவாழி
[illegible]கண்ட கண்ணன் திருவும்வாழி
[illegible]முருகன் தெய்வானைவள்ளிவாழி.

பார்வதி இடபாகம்பெற்ற மகிடாசுர சம்மார நாடகம்

முற்றிற்று.

ஸ்ரீ மகள்விலாசம் பிரஸ், சென்னை—1935.